

24222. II. C. 9. 2

MARIJA,
dobra Mati
pobožnih otrok.

Is nemškiga.

Tretjiga natisa.

V Ljubljani 1861.

V zalogi in na prodaj
pri *Janezu Giontini-tu*, bukvarji.

Nr. 1221.

Z dovoljenjem visokočastit-
ljiviga Ljubljanskiga Škofijstva.

Fürstbischöfliches Ordinariat Laibach
am 11. September 1847.

Anton Alois,
Bischof.

Molitev.

Če hočeš dobro moliti, se moraš k molitvi dobro pripraviti. Per molitvi ne smeš nikoli pozabiti, de se s svojim Očetam pogovarjaš, kateri hudobne in nepobožne otroke terdo tepe. Poklekni tedaj pred kak križ ali pred kako sveto podobo, glej na njo, in zaznamvaj čelo, usta in persi s svetim križem, ter reci: V imenu † Boga Očeta, in † Sina, in † svetiga Duha. Amen. To znamenje naredi koj zjutraj, ko

se zbudiš. Vstani koj, ko se zbudiš, urno se obleci, snažno se umi in potem opravi svojo jutranjo molitev.

Ko se oblačiš, misli na Boga in govori: Obleci me, o moj ljubeznjivi Jezus! z obleko nedolžnosti, in ne zapusti me nikoli, de bi kadaj svojo dušo ali svoje telo s kakim greham omažežval. Amen.

Jutranja molitev.

V imenu Boga Očeta, in Sina in svetiga Duha poklek-nem pred Tebe, o presveta Trojica, de se ti narpervo zahvalim iz vsiga serca za milost, ktero si meni in mojim staršem, prijatlam in sovražnikam to noč skazala, in de Te

z vso ponižnostjo v Jezusovim imenu prosim, mi tudi danes pomagati, de ne bom nepokorn, ne nemarn, ne sladen, ne prepirn, in de nikoli Tebe, svojiga nar bolj pravičniga Boga, ne pozabim. Pomagaj mi per učenji; daj, de s čistim sercam pred teboj živim, de se Ti zvečer z veselim sercam za vse dobro zahvaliti zamorem, kar smo iz tvoje milostljive očetovske roke jez, moji starši, bratje in sestre, učeniki in dobrotniki prejeli, ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Dobri namen.

Moj'mu Bogu čast in hvala

V delu in v pokoji gre;

De b' povsod se razširjala,

Svete imam sercá želje. —

Svoj'mu Bogu čem samo

V dar dat' dušo in telo:

Daj mi, Jezus! moč za to.

Božje čem ime častiti,

Božjo voljo spolnovat'.

Kazat', de ga znam ljubiti,

Se čem vsac'ga greha bat'

V mislih in v besedah, v djanji.

Ká sveti Marii.

Tebe, mati, čem častiti,

K' si pernesla blagor nam,

In natanko vse storiti,

Kar učiš me z izgledam,

Čem storit' natanko vse!

Daj z ljubeznijo me užgati,

Greha pa se vselej bati!
Ne zapust' nikoli me!

K svetimu angelju varhu.

Angelj Božji, varh moj bodi,
Nikdar ne zapusti me,
Kjer kol' me življenje vodi,
Naj imam na strani te;
Pelji gori me v nebesa
In ne daj mi tud slovesa,
Ko telo počivat gre.

Angeljsko češenje.

Kadar zjutraj, opoldne in zvečer v cerkvi zvoni, se spomni, de imaš Mater Božjo prav lepo počastiti. Moli s sklenjenimi rokami Češena — si — Marija z angeljem Gospodovim. Ako hočeš to prav po redu storiti, moli, razun ob sabotah, nedeljah in o velikonočnim času, t. j. od Velike nedelje do sv. Trojice, kleče, ako je mogoče kleče moliti.

1. Angel Gospodov je označil Mariji, in je spočela od sv. Duha. Češena si Marija i. t. d.

2. Glej, dekla Gospodova sim, zgôdi se mi po tvoji besedi. Češena si Marija i. t. d.

3. In Beseda je meso postala in je med nami prebivala. Češena si Marija i. t. d.

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i t e v.

Svojo milost, prosimo, Gospod! v naše serca vlij, de, ki smo po angeljevim oznanjenji včlovečenje Kristusa tvojiga Sina spoznali, po njega terpljenji in križi častitljivo

vstajenje dosežemo po ravno-
tistim Kristusu, Gospodu na-
šim. Amen.

Po Božji milosti naj duše
vseh mertvih pravovernih kri-
stijanov v miru počivajo. Daj
jim, o Gospod! večni pokoj,
in večna luč naj jim sveti;
naj počivajo v miru. Amen.

Vsako djanje dneva posveti s
kakim p o b o ž n i m namenam. Pred
in po jedi ne opušaj nikoli molitve.
Ko bi tvoji starši ali bratje in se-
stre pozabili moliti, jih opomni in
z njimi moli, ali če pa ne molijo,
moli sam k Bogu, svojimu Očetu,
ki je tako dober in nam vse da,
česar potrebujemo. Zakaj ne tvoj
oče, ne tvoja mati, ne drug človek
bi ti ne mogli kaj dati, ko bi jim

Bog popred ne bil dal. Daj si le od svojih staršev povedati, kako je bilo o času lakote, in spoznal boš, kako se je takrat godilo, in kako malo je ljudem mogoče storiti, če Bog svoje očetovske roke ne odpre in nam ne da, česar potrebujemo.

Molitev pred jedjo.

Požegnaj, ljubi Oče, te jedi, ktere hočemo zdaj povžiti, de nam ne škodujejo ne na telesu ne na duši, temuč nas uterdijo, de tvojo sveto voljo voljnješi zamoremo spolnovati. Amen.

Oče naš. Češena si.

Molitev po jedi.

Zahvalimo se Ti, o Oče!
 za vse Tvoje dobrote, s kterimi si nas danes tako obilno nasitil, in prosimo te gnade, de tako zamoremo živeti, de vse v Tvojo čast in po Tvoji sveti volji storimo. Bodi s Sinam in svetim Duham vred hvaljen in češen vekomaj.
 Amen.

Molitev pred učenjem.

Sveti Duh! o prid' razliti
 V nas daritev svojih luč,
 Boljš' in boljši vsak dan biti,
 Vse dolžnosti nas nauč'.
 Stor' veselje nam se učiti,
 Daj, de uk ostane v nas,

V djanj' pomagaj ga spolniti,
V dobrimu odverni mraz!

Oče naš. Češena si.

Molitev po učenji.

Oče, žegnaj, kar naučili
Od učnikov smo se zdaj;
K večni sreč' de b' obernili
Nauk, in Teb' k časti, Bog daj!
Vtisni nam ga vsim v serce,
De po njemu hrepeneli
Bomo, in sveto živeli,
Kakor nauk Tvoj pove.

Oče naš. Češena si.

Ure dnevne.

Še celo vsako uro po dnevu zamoreš s pobožnimi mislimi in spomini posvečevati, in sicer takole:

Ob eni: En Gospod in Bog je, kateri je nebesa in zemljo in vse, kar je, vstvaril, ohrani in vlada. Brez Božje vednosti ali volje se nič ne zgodi. — Ena Božja previdnost je, — le enkrat umerjemo, — le eno dušo imamo; ako to zgubimo, je vse zgubljeno.

Ob dveh: Dve zapovedi ljubezni so, ktere so nam spolnovati: 1. Ljubi Boga, svojiga Gospoda, iz vsiga svojiga serca, iz vse svoje duše, iz vse svoje moči in iz vse svoje misli. 2. Ljubi svojiga bližnjiga, kakor sam sebe.

Ob treh: Tri Božje osebe ali persone so: Oče, Sin in sveti Duh; njim bodi čast, kakor je bila v začetku, zdaj in vselej in vekomaj. Amen. — Tri Božje čednosti imamo: Vero, upanje in ljubezen. — Tri posebne dobre djanja so: Molitve, post, milošino dajati.

Ob štirih: Štiri poslednje reči so: Smert, sodba, pekel in nebesa. — Štiri poglavitne čednosti so: Modrost, zmernost, pravičnost in serčnost.

Ob petih: Pet cerkvenih zapovedi imamo: 1. Posvečuj zapovedane praznike. 2. Bodi ob nedeljah in zapovedanih praznikih s spodobno pobožnostjo (andohtjo) per sveti maši. 3. Posti se zapovedane postne dni, namreč štiridesetdanski post, kvaterne in druge zapovedane postne dni; zderži se tudi ob petkih in sabotah mesnih jedi. 4. Spovej se svojih grehov postavljenimu spovedniku k manjšimu vsaj enkrat v letu, in o velikonočnim času prejmi sveto Rešnje Telo. 5. Ne obhajaj ženitve o prepovedanih časih.

Ob šestih: Šest grehov v svetiga Duha je: 1. Prederzno v Božjo milost grešiti. 2. Nad Božjo mi-

lostjo obupati. 3. Spoznani keršanski resnici se ustavljati. — 4. Svojimu bližnjimu zavoljo Božje gnade nevošljiv biti. 5. Do lepiga opominovanja oterpnjeno serce imeti. 6. V nespokornosti terdovratno ostati.

Ob sedmih: Sedem svetih zakramentov je Jezus Kristus v naše zveličanje in v našo tolažbo postavil: 1. Sveti kerst, 2. s. birma, 3. s. rešnje telo, 4. s. pokora, 5. s. poslednje olje, 6. s. mašnikovo posvečenje, 7. s. zakon. — Sedem poglavitnih grehov imamo: 1. Napuh. 2. Lakomnost. 3. Nečistost. 4. Nevošljivost. 5. Požrešnost. 6. Jeza. 7. Lenoba. — Sedem telesnih in sedem duhovnih del usmiljenja je. Telesne dela so: 1. Lačne nasitati. 2. Žejne napojiti. 3. Popotnike sprejemati. 4. Nage obleči. 5. Bolnike obiskati. 6. Jetnike rešiti. 7. Mertve pokopovati. Duhovne dela so: 1.

Grešnike svariti. 2. Nevedne učiti. 3. Jim prav svetovati, kateri dvomijo (ali cvibljajo). 4. Žalostne tolažiti. 5. Krivico voljno terpeti. 6. Jim iz serca odpustiti, kateri nas žalijo. 7. Za žive in mertve Boga prositi. — **S e d e m** poglavitnih čednost imamo: 1. Ponižnost. 2. Dobrotljivost. 3. Čistost. 4. Ljubezen. 5. Zmernost. 6. Poterpežljivost. 7. Gorečnost do dobriga. — **S e d e m** darov sv. Duha je: 1. Dar modrosti. 2. Umnosti 3. Sveta. 4. Moči. 5. Učenosti. 6. Pobožnosti. 7. Strahu Božjiga.

Ob osmih: Osem blagrov je Gospod oznanoval: 1. Blagor ubogim v duhu; ker njih je nebeško kraljestvo. 2. Blagor krotkim; ker zemljo bodo posedli. 3. Blagor žalostnim; ker potolaženi bodo. 4. Blagor jim, kateri so pravice lačni in žejni; ker nasiteni bodo. 5. Blagor usmiljenim; ker usmiljenje bodo do-

segli. 6. Blagor jim, kateri so čisti-ga serca; ker Boga bodo gledali. 7. Blagor mirnim, ker otroci Božji bodo imenovani. 8. Blagor njim, kateri zavoljo pravice preganjanje terpe; ker njih je nebeško kraljestvo.

Ob devetih: Ob deveti uri je Jezus na križu umerl. — De-vet ptujih grehov je: 1. V greh svetovati. 2. Grešiti velevati. 3. V družih greh pervoliti. 4. Druge v greh napeljevati. 5. Družih greh hvaliti. 6. K grehu molčati. 7. Greh pregledati. 8. Greha se vdeležiti. 9. Greh zagovarjati.

Ob desetih: Deset zapoved nam je Bog dal, in té je Gospod Jezus razložil: Jez sim Gospod, tvoj Bog. — 1. Vervaj v eniga samiga Boga. 2. Ne imenaj po nemarnim Božjiga imena. 3. Posvečuj praznik. 4. Spoštuj očeta in mater, de boš dolgo živel in de ti bo dobro na

zemlji. 5. Ne ubijaj. 6. Ne prešestvaj. 7. Ne kradi. 8. Ne pričaj po krivim zoper svojiga bližnjiga. 9. Ne želi svojiga bližnjiga žene. 10. Ne želi svojiga bližnjiga blaga. — Desetim devicam je nebeško kraljestvo enako, katerih je pet modrih in pet nespametnih. — Deset t a v ž e n t talentov je bil hudobni hlapec dolžan.

Ob enajstih: Ob enajsti uri so bili poslednji delavci v vinograd Gospodov poklicani. — O Bog! o Jezus! ne daj, de bi ta klic zane-marjen memo mene šel.

Ob dvanajstih: Dvanajst aposteljnov si je Jezus izvolil: Petra, Andreja, Jakoba starejiga, Janeza, Tomaža, Jakoba mlajšiga, Filipa, Jerneja, Matevža, Simona, Juda Tadeja in Iškarjota. — D v a n a j s t členov ima apostoljska vera.

Zveličavni izreki.

Gospod! daj mi prav spoznati, de sim vse od Tebe prejel, in de nič nimam, s čimur bi se pohvaliti zamogel, kakor de bi ne bil prejel.

O Bog, kaj mi pomaga vsim ljudem dopasti, Tebi pa ne? — Ojstri sodnik! koliko tirjaš od njega, komur si veliko dal?

Kaj mi pomaga, če tudi ves svet dobim, na svoji duši pa škodo terpim?

Gospod, odpusti mu, ker ne ve, kaj dela!

O moj Bog! uči me, kako lep je čist spol, in kako blago čisto serce!

Ali mar nisi Ti, o Bog, moj stvarnik, moj rednik, moj Oče, in jez Tvoj otrok?

Verujem vse terdno in ne-

dvomljivo, kar je v katoljski cerkvi verovati zapovedano, ker vem, de ne verujem ljudem, ampak Jezusu Kristusu, kateri po svetim Duhu v katoljski cerkvi vse verovati zapoveduje, kar je Bog razodel, bodi zapisano ali ne.

Moj Bog, vse terdno verujem, kar si ti razodel, stori močnejši mojo vero.

Moj Bog, vsiga svesto pričakujem, kar si Ti obljubil; poterdi moje upanje!

Moj Bog, ljubim Te iz vsiga svojiga serca čez vse, užgi v meni ogenj Svoje ljubezni bolj in bolj!

Kadar duhovna srečaš, ko gre k bolniku, poklekni ponižno, ter reci: O Gospod Jezus Kristus! usmili se mene in bolnika, k katerimu zdaj greš, de bova na telesu in na duši zdrava. Amen.

Kadar greš memo kakiga merliča ali pokopališa, reci: **O Gospod!** dodeli vsim mertvim večni pokoj, in večna luč naj jim sveti, naj počivajo v miru. Amen. Oče naš.

Kadar greš memo križa ali cerkve, reci: **Hvaljen bodi Jezus Kristus!** Vekomaj. Amen. Oče naš.

Kadar greš memo podobe matere Božje, reci: **Bodi češena,** moja ljuba mati, in prosi za mene uboziga grešnika!

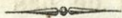
Katoljški otrok.

Pobožen katoljški otrok si bo gotovo tudi po mogočnosti perzadel, stanico, v kateri stanuje, tako čisto, snažno in v redu imeti, de se koj per prihodu vanjo vidi, de v nji katoljški kristjan stanuje. Per njegovi postelji visi križček, kateriga, kadar gre spat in kadar vstane,

kušniti more, poslednjič tudi lepa, majhna podoba Mariina njegovo spavnico lepša in vsacimu kaže: Tukaj počiva rejenček Mariin! — Per vrtih se vidi majhna posodica, v katero se vsak teden nove žegnane vode vlije, de se zjutraj in zvečer s pobožnim povzdignjenjem v sercu z njo pokropi, de Bog po svesti molitvi mašnikovi, katero per žegnovanji vode moli, svojo milost dodeli.

Verh tega bo pobožni človek tudi skerbel, de ima molitne, evangeljske bukve, v kterih vsako nedeljo in vsak praznik evangeli bere, dober katehizem, in pa tudi popolne zgodbe svetiga pisma. Zakaj bi ti to preveč bilo? Saj imaš tudi lepo skrinjo za obleko, zerkalo in druge orodja za telo, ktere so verh tega včasih še tudi drage, in vendar si jih veš s prošanjem in nadlegovanjem omisliti, zakaj bi si ne vedil tudi zgodb

svetiga pisma o svojim godu za vezilo namesti lepiga klobuka, ali velike rute in tacih reči sprostiti? Tvoje prijateljice in sestre si tako včasih ne vejo svetovati, s čem bi ti veselje storile. — Le povej jim, kaj tvoje bogoljubno serce želi, in vidil boš, kako bo Bog svoj mogočni žegen dal, in dobil boš, kar želiš. — Oblači se vedno sramožljivo in spodobno. Brez spodobne obleke se nikdar pred nikogar ne perkaži. Kdor je zanikerno in morde le na pol napravljen, kaže, de je nemarn človek in že začčenja Boga in njegove svete zapovedi v nemar pušati. Kaj bo Bog enkrat rekel, kadar te bo vprašal, če si bil vselej spodobno oblečen? Prevdari le besede, in stori, kar tvoja blaga mati, ki je samo dobra mati pobožnih otrok, od tebe tirja.

Vera, upanje in ljubezen.

V e r a.

Verujem v Tebe, pravi trojedini Bog, Oče, Sin in sveti Duh! kateri si vse vstvaril, kateri vse ohraniš in vladaš, kateri dobro plačuješ in hudo štrafuješ. Verujem, de se je Sin Božji včlovečil, de nas je s svojo smertjo na križi odrešil, in de nas sveti Duh

s svojo gnado posvečuje. Verujem in terdim vse, kar si ti, o Bog! razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so aposteljni pridgovali, in kar nam sveta rimska katoljška cerkev zapoveduje verovati. Vse to verujem, ker si ti, o Bog, večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš ne goljufati ne goljufan biti. O Bog! stori močnejši mojo vero.

Upanje.

Upam in se zanesem na tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog! de mi boš po neskončnim zasluženji svojiga

edinorojeniga Sina Jezusa Kristusa v tem življenji spoznanje, pravo obžalovanje in odpušnje mojih grehov, po smerti pa večno zveličanje dal in dodelil, Tebe od obličja do obličja gledati, ljubiti in brez konca uživati. Upam tudi od Tebe potrebne pomoči vse to doseči. Upam to od Tebe, ker si Ti to obljubil, kateri si vsigamogočen, zvest, neskončno dobrotljiv in usmiljen. **O Bog!** poterdi moje upanje.

Ljubezen.

O moj Bog! ljubim Te iz vsiga svojiga serca, čez vse, ker si nar večí dobrota, ne-

skončno popolnoma in vse ljubezni vreden; ljubim Te tudi zato, ker si do mene in do vsih stvari neskončno dobrotljiv. Želim iz vsiga serca, de bi te ravno tako ljubil, kakor so te tvoji nar zvestejši služabniki ljubili in te še ljubijo. Z njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolnoma ljubezen; povikšaj jo v meni, o dobrotljivi Gospod! bolj in bolj. Ker te tedaj resnično in iz serca ljubiti želim, in si zavoljo tega veliko prizadevam, mi je iz serca žal, de sim Tebe, svojo neskončno dobroto, katero čez vse ljubim, Tebe, svojiga stvarnika, odrešenika in po-

svečevavca razserdil. Žal mi je, de sim grešil, de sim Tebe, svojiga vsigamogočniga Gospoda, svojiga nar boljšiga Očeta razžalil. Terdno sklenem vse grehe in vse hude priložnosti zapustiti, storjene grehe čezdalje bolj obžalovati in nikdar več zoper Tvojo sveto voljo ravnati. Vzemi me spet za svojiga otroka, in dodeli mi gnado ta svoj sklep dopolniti. Prosim te po neskončnim zasluženji Tvojiga Božjiga Sina, našiga Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Spominski izreki

za vsak dan v mescu.

1. Z Bogam vse začni in z Bogam vse končaj;
Tak' lepo življenje da ti večni raj.
2. Volja Božja naj volja moja bo;
Ker Bog le hoče vse, kar je lepo.
3. Samo se nič nič ne zgodi,
Vse nam Narvikši dodeli.
4. Bog ne porajta na dari;
Pobožni samo prav živi.
5. Duh čist in pa čisto serce
Pred sedež Božji vselej gre.
6. Vidijo vsako reč Božje oči,
Kar se še tak' skrivaj zgodi.
7. Kar iz ljubezni dela kdo,
Mu Bog poplačal večno bo.

8. Vesel bod' in stor' drugim le,
Dopast' jim, kar Bog zapove.
9. Res prav lepo je, drugim bla-
z'ga kaj storiti,
Še lepši, jim storit' in ne je-
zičen biti.
10. Kdor stori sovražnikam kaj do-
briga,
Se pokaže serca nar bolj žlaht-
niga.
11. Lepo je hvaležnost, prijaznost
imet',
Gerdo nehvaležnost pa čerti
ves svet.
12. Z lepo besedo se slednjič dobi,
Kar dobriga kdo si na svetu
želi.
13. Če kdo greši, le greh sovraži,
Njemu pa ljubezen skaži.
14. Iz ptujih napčnost se kaj do-
briga učiti znaš,
Namesti grajati se jih le var-
vati imaš.

15. S hudobnimi, kar moreš, se le
ne enači;
Scer dobriga hudobni le lahko
popači.
16. Ne laži in ne zmikaj,
Kar najdeš, ne potikaj.
17. Dobra vest, serce mirno,
Žalost, vse stori sladko.
18. Nedolžnost zgubljena,
Ura zamujena,
Ne pride nobena.
19. Nikdar ne teži,
Kar kdo se zuči.
20. Umivaj se rad, imej čedno obla-
čilo,
Obličje, roke in noge in perilo.
21. Uči se reda, rad zapoved' stor' vse,
Red per del' ti veliko truda
odverne.
22. Priden bodi, glej lenuha,
Prosit mora družih kruha.
23. Delo imaš, le prim' se ga,
Vsakter ljubi urniga.

24. Nič ni skritiga tako,
De na dan bi ne prišlo.
25. Napuh pred padcam hod',
Sramota gre za njim povsod.
26. Brez glave storjena
Je rada skažena.
27. Ubožec je, kdor je bolan,
Če zdravje imaš, ga skerbno
hran'.
28. Bolje vedno je molčati,
Kot neumno žlobodrati.
29. Preteči ne eniga dneva ne daj
Brez pridno storjeniga dobri-
ga kaj.
30. Nar prvi vsih ukov si vtisni
v serce,
V nadlogah, v terpljenji Bog
zate de ve.
31. Prav je uke modre poslušati,
Še bolj pa jih spolnovati.
-

V e č e r.

Kadar hočeš iti spat, ne pozabi nikoli večerne molitve. Dan je dolg in velikrat zamoreš svojiga dobrega Očeta razžaliti. Ali boš še en dan doživel, ne veš; prihodnjiga dneva ti tudi tvoji starši ne morejo obljubiti. — Zato premišljuj nekoliko pretečeni dan; sprašuj se, kako si ga preživel.

Vprašaj se tako le: Kadaj sim danes vstal? — Kaj sim od ure do ure doslej storil? — Kaj sim govoril? — Kaj želel? — Kako sim se do svojih staršev, učenikov, bratov in sester, do poslov in do drugih ljudi zaderžal? — Zakaj sim bil tak? — Če se spomniš, de nisi bil tak, kakoršen bi imel biti, prosi Bo-

ga odpušnja, stori za prihodnji dan dober sklep tega ali uniga z Božjo pomočjo ne več storiti. Poklekni in moli svojo večerno molitev.

M o l i t e v.

Zahvalim se ti, o Bog, za veliko gnad, ktere sim zopet danes od Tebe prejel. Per učenji si mi pomagal. Per mojih opravih si mi bil pomožen, tvoja ljubezen me je na cesti, v hiši in v šoli varovala. Veliko sim od Tebe slišal, in od Tvoje ljubezni zvedil. Zato mi je pa tudi toliko bolj žal, de danes spet nisim ves in z veselim sercam po Tvoji sveti volji ravnal,

govoril, želel, mislil. Odpusti mi zavoljo Jezusa moje storjene grehe in uterdi moj resnični sklep, Tebe nikoli več ne razžaliti. Obvaruj mene, moje starše in dobrotnike to noč vsih dušnih in telesnih nevarnost, de jutri bolj terdni svoje življenje po Tvoji sveti volji ravnati zamoremo.

Ti pa, neomadežvana Devica Marija, prosi za nas, de to dosežemo, kar nam je Tvoj preljubi Sin Jezus Kristus obljubil. Oče naš... Češena... Verujem...

Potem se pokropi z žegnano vodo in zaznamvaj se s svetim kri-

žem, ter reci: **Jezus Nazarenski,**
kralj Judov, varuj me nagle in
neprevidene smerti, vsih hudob-
nih misel †, besed †, in djanj
†. Amen. **Jezus, Marija in Jo-**
žef! vam darujem svoje serce
in svojo dušo. **Jezus, Marija**
in Jožef! bodite mi v pomoči
v mojim poslednjim boji. Amen.

Sveta maša.

Če hočeš v cerkev iti, se perpravi in pomisli, de hočeš v hišo svojiga nebeškiga Očeta iti. — Pojdi tako modro, pobožno in veselo na sveti kraj, kakor nekdej dvanajst let stari Jezus, in kakor on imej tam samo s tem opraviti, kar je tvojiga nebeškiga Očeta. Kadar prideš do cerkvenih vrat, se pokropi z žegnano vodo ter reci: **O** ljubi Jezus, očisti moje telo in mojo dušo, de morem čist pred Tebe priti. — Kadar prideš k altarju, poklekni na desno koleno, se terkaj z desno roko na persi, ter reci: **O** Gospod Jezus, usmili se me in odpusti mi vse moje grehe, de zamorem pred Tabo in pred svojim Očetam vredno moliti.

Per sveti maši misli, de se Jezus Kristus Bogu daruje, ki se je dal za nas križati. Bodi posebno na evangeli, kteriga mašnik na levi strani altarja bere, na darovanje, per kterim kruh in vino daruje, — na povzdigovanje, — na sveto obhajilo pazen in pobožen. Ne oziraj se novoželjin po cerkvi, ne prebiraj brez misel po svojih bukvah. Per pervim in drugim evangeliu vstani, zaznamvaj se s svetim križem, in per Sanktusu poklekni in kleči do svetiga obhajila.

Molitev per sveti maši.

(Mašnik pride k altarju in moli zdolej pred altarjem.)

Spovem se Bogu vsigamogočnimu, Marii presveti

Devici, svetimu Mihaelu arhangelju, sv. Janezu kerstniku, svetima aposteljnima Petru in Pavlu, in vsim svetnikom, de sim zlo grešil z mislimi, željami, besedami in djanji; s svojim zadolženjem — s svojim zadolženjem, — s svojim največim zadolženjem; zato prosim presveto Devico Marijo, svetiga Mihaela arhangelja, svetiga Janeza kerstnika, sveta aposteljna Petra in Pavla, in vse svetnike, de za mene prosijo Boga, našiga Gospoda. Amen.

K i r i e.

Vsigamogočni Bog se usmili mene in mi odpusti moje

grehe in me pelji v večno življenje. Amen.

Vsigamogočni in usmiljeni Gospod! dodeli mi odpušenje, odvezo in izbrisanje vsih mojih grehov. Amen.

Usliši, o Bog! prošnjo Marije in posebno tistih svetnikov, katerih kosti na altarji počivajo, — vzemi vsako nepravičnost in vse grehe od moje duše, de zamorem svesto s tvojim mašnikom klicati: Gospod, usmili se me! Kriste, usmili se me! Gospod, usmili se me!

Gospod, usmili se me in odpusti mi vse, če sim te s prederznostjo, nepazljivostjo,

lenobo ali kakor koli razžalil,
 de Ti sveti dar z mašnikam,
 ki zdaj per altarji stoji, za
 sebe, za svoje starše, brate
 in sestre, prijatle in dobrot-
 nike po vrednosti darovati za-
 morem. Amen.

G l o r i a.

Hvalimo Očeta, Sina s
 sv. Duham! Hvalimo in po-
 vikšujmo ga vekomaj! Svet,
 svet, svet je Gospod Bog
 Sabaot. Nebesa in zemlja so
 polne njegoviga veličastva.
 Čast bodi Bogu Očetu in Si-
 nu in sv. Duhu, kakor je bi-
 la v začetku, zdaj in vselej
 in vekomaj. Amen.

Molitev za starše.

Pred vsim, o Bog! te v tej sveti uri za svoje dobre starše prosim, ktere mi je po tvoji sveti volji častiti, ljubiti, kterim mi je streči in pokornimu biti, in za ktere mi je moliti. Ohrani jih v svoji milosti, obvaruj jih vsiga greha in daj jim gnado, ktere potrebujejo, mene po Tvoji sveti volji zrediti, de bodo kadaj upanje imeli, od Tebe plačilo prejeti, ktero si vsim dobrim staršem obljubil; tega Te prosim po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Berilo ali list.

(Per listu bere mašnik kaj iz stariga ali iz noviga zakona, večidel iz listov.)

Med listam moli za duhovne.

Molitev za dobre duhovne.

O Bog, kateri si za ohranjenje in razširjenje svoje cerkve duhovstvo postavil, prosimo Te, daj nam vrednih duhovnov. Gospod žetve, veš, kako velika je žetev in kako malo je delavcov. Pošlji delavcov k nji. Ne pusti nobeniga brez poklica k pastirstvu priti. Obdelaj in perpravi sam s svojo gnado tiste, ktere si v tako težki stan služabnike

svoje cerkve izvoliš. Daj jim že zdaj svoje veselje v pre-mišljevanji tvoje svete besede najti; daj jim prav globoko v duha tvoje svete postave se-či. Daj, de bodo kdaj samo Tvoj sveti uk nas učili; daj jim čednost z vednostjo zdru-žiti; užgi v njih ljubezen do Tebe in do Tvoje cerkve; daj, de neutrudama v Tvojim vi-nogradu delajo; napolni jih z modro, stanovitno gorečnostjo; dodeli jim ponižnost, krotkodušnost in usmiljenost do zmotenih in slabih; daj, de bodo z besedami, zgledi in z molitvijo svoji čedi ko-ristni. Tega Te prosimo po

narvikšim pastirji svojih duš
po Jezusu Kristusu, Gospo-
du našim. Amen.

Per evangelii

bere mašnik kaj iz življenja Jezusa Kri-
stusa, kakor so ga štirje evangelisti
popisali: Matevž, Marka, Lukež in
Janez.

M o l i t e v.

Gospod, daj mi gnado
Tvoje uke bolj in bolj spo-
znovati; stori močnejši mojo
voljo, de jih tudi zamorem
spolnovati; ne perpusti mi ka-
daj dovoljnemu biti, de vem,
kar si učil, pa ne spolnujem.
Daj mi vselej prav posebno
pazljivost per podučevanji v

sveti veri, de že tu na zemlji zvem, kako srečen je človek, kateri Tvoje besede, o Bog, voljno posluša in z vso gorečnostjo spolnuje. Amen.

Per veri.

Verujem v Boga Očeta vsigamogočniga, stvarnika nebes in zemlje. In v Jezusa Kristusa, Sinu njegoviga ediniga, Gospoda našiga, kteri je spočet od svetiga Duha, rojen iz Marije Device. Terpel pod Poncijem Pilatam, križan bil, umerl in v grob položen. Doli je šel pred pekkel, tretji dan od mertvih vstal. Gori je šel v nebesa,

sedi na desnici Boga Očeta vsigamogočniga. Od ondot bo prišel sodit žive in mertve. — Verujem v svetiga Duha; sveto katoljško cerkev; občestvo svetnikov; odpušenje grehov; vstajenje mesa; in večno življenje. Amen.

Darovanje.

Vzemi, o Gospod, kar ti darujem. Darujem ti z mašnikam svoje misli, želje, besede in djanja z veselim sercam. Vzemi jih milostljivo in blagoslovi me v mojim djanji in nehanji, de kakor Tvoj zvesti služabnik nikoli po svoji, ampak po Tvoji volji živim

in enkrat kakor Tvoj preljubi Sin klicati zamorem: Oče, dopolnjeno je! — v Tvoje roke izročim svojo dušo! Amen.

M o l i t e v.

Usmili se, o Gospod! vsih zdravih in bolnih, vsih jetnikov in žalostnih, razsevtli zapovednike, preživi uboge, nasiti lačne, brani zapušene, preskerbi sirote, varuj vdove, in skaži povsod čudeže svoje očetovske ljubezni in usmiljenosti; kateri živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev per Sanktusu.

Svet, svet, svet — trikrat svet je Jezus Kristus brez konca v presvetim zakramentu. Veselo molim molitev, katero sveti angelji pred Tvojim sedežem, o Bog! brez prenehanja opravljajo, in terdno sklenem, Tvojo sveto voljo ravno tako voljno, natančno in vselej spolnovati, kakor jo Tvoji sveti angelji spolnujejo; kateri z Očetam in s svetim Duham enaki Bog živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Per svetim povzdigovanji.

S terdnim zaupanjem, o Zveličar, in z vero, de male otroke še vedno ravno tako ljubiš, kakor si jih nekdej ljubil, se perbližujem čudežu, kteriga bo Tvoja ljubezen z ustmi mašnikovimi kmalo storila. Zakaj po njegovi besedi, desiravno je človek, prideš z desnice Boga, svojiga vsigamogočniga Očeta, na ta altar doli, de se v podobah kruha in vina kakor Bog in človek, s telesam in z dušo, z mesam in kervjo skriješ in nam moliti daš. Na Tvoje povabilo si upam, Te

pred vsim za svoje starše, kateri imajo toliko britkih skrbí zavljo mene, poterpežljivosti in prave ljubezni do Tebe prositi. Tudi nočem nikogar pozabiti, kdor mi je kaj dobriga storil, kdor me je opominjal, od greha odvrčeval, in Tebe, o nar dobrotljivši Jezus, bolj spoznavati učil. Odpusti tudi tistim, kateri so me z besedami ali z deli razžalili. Posebno se spomni **I.** (tukaj imenuj tiste, za ktere si se posebno namenil moliti.)

Per svetim povzdigovanji bodi posebno pazen in pobožen, terkaj na svoje persi, ter reci:

O Jezus! ki si za nas uboge grešnike na križi umerl,

Tebi hočem živeti, Tebi hočem umreti, Tvoj hočem biti živ in mertev. Oče naš.

O predraga kri Jezusa Kristusa, očisti me bolj in bolj, de od dne do dne prijetniši prihajam Bogu in ljudem. Amen.

Po svetim povzdigovanji.

Ozri se, o Bog! doli na nas in blagoslovi nas s svojiga svetiga sedeža s svojo milostjo. Ohrani nam, kar si nam dal, uterdi našo pamet, zojstri naše počutke, množi našo moč, varuj naše telesa, pomagaj nam, de jih blagoslovimo, ki nas kolnejo, in

jim dobro delamo, ki nas sovražijo, in jih ne čertimo, ki nas preganjajo. Daj nam vsi-
ga, česar potrebujemo, si
svojo dušo ohranimo, tukaj
sveto živimo, enkrat pa več-
no zveličanje upati zamoremo.
Amen.

Daj, o Gospod! vsim
ranjkim pravovernim kristja-
nam in posebno mojim dobrot-
nikom in žlahtnikom večni po-
koj, in večna luč naj jim sveti.
O Gospod! daj jim v miru
počivati.

Ti, o Gospod! si nas učil,
kako nam je moliti, in si nam
ukazal, de naj večkrat in tudi
tako molimo, kakor si nas v

svoji ljubezni učil. Po Tvojim povelji začnemo tedaj polni zaupanja klicati: Oče naš, kateri si v nebesih. Posvečeno bodi Tvoje ime. Pridi k nam Tvoje kraljestvo. Zgôdi se Tvoja volja, kakor v nebesih, tako na zemlji. Daj nam dans naš vsakdanji kruh. In odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpušamo svojim dolžnikom. In nas ne vpelji v skušnjavo. Temuč reši nas od hudiga. Amen.

K svetimu obhajilu.

Če si že kdaj per svetim obhajilu bil, prosi Jezusa per svetim obhajilu, da bi tudi tebe prav kmalo obiskal in potem vedno per tebi ostal.

Duša Kristusova me posveti, telo Gospodovo me nasiti, draga kri Jezusa Kristusa me napoji, posvečena kri njegove strani me očisti. V njegove presvete rane se skrijem; o dobrotljivi Jezus, usliši me, ne daj mi od Tebe ločiti se; v uri moje smerti kliči me in postavi me zraven sebe, de s Tvojimi angelji zamorem večno hvaliti Te. Amen.

Potem se terkaj z mašnikam vred na svoje persi, in reci:

O Gospod! nisim vreden, de greš pod mojo streho; ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša. O mili Jezus, odsihmal Te ho-

čem ljubiti iz vsiga svojiga serca, iz vse svoje moči, kar mi moji starši zapovedo, hočem odsihmal iz ljubezni do Tebe z veseljem storiti; ne zapusti me nikoli, Jezus, Ti nar sladkejši, temuč bodi vedno in vedno moj zvesti pomočnik v slednji sili, branivec moje nedolžnosti in moja tolažba, vekomaj. Amen.

M o l i t e v.

Z resničnim zaupanjem v Tvojo ljubezen, o Gospod Jezus! Te prosim, de mi dans in vsak dan pomagati hočeš, de ne žalim ali k jezi ne dražim s svojo neukretnostjo ali

z nekeršanskim vedenjem svojih staršev ali tistih, kateri me namesti njih učijo, opominjajo ali redijo, in daj tudi meni gnado, de po njih bolj in bolj spoznavam, de nebo in zemlja preidete, Ti pa in Tvoja ljubezen večno ostaneta. Spomni se tudi vsih bolnikov in usmili se tistih, kateri brez pomoči v svoji bolezni zdihujejo. Pomagaj jim, de v zasluženje terpijo, in upanje imajo, kadaj od Tebe večno plačilo za svoje terpljenje prejeti; kateri živiš in kraljuješ, vekomaj. Amen.

Per poslednjim žegnu.

Préden mašnik sv. žegen da, poklekni na tla, in ko mašnik znamenje sv.

križa z molitvijo čez verne naredi, se tudi ti s sv. križem zaznamvaj, ter reči:

Bog Oče v nebesih †, **Bog Sin** †, **Odrešenik svetá**, **Bog sveti Duh** †, požegnaj mene, moje starše, moje prijatelje, vse nepričujoče — pobožne in hudobne, — de vsi po Tvoji sveti volji živijo in kadaj večno zveličanje dosežejo. Amen.

Molitev po sv. maši.

Odpusti mi, usmiljeni Oče, če sim Te med sveto mašo s tem razžalil, de sim na kaj drugiga mislil, kakor na Tebe, in de se nisim tako zaderžal, kakor bi se bil imel. Sprejmi moj sklep milostljivo, si iz

vse moči prizadjati, Tebe in Jezusa Kristusa, Tvojiga ljubiga Sina, bolj in bolj spoznavati, in torej bolj in bolj gnado doseči, de se pričo Tebe tako zadržim, kakor je prav. Spremi me zdaj s svojo ljubéznijo, obvaruj me dans slednjiga greha; tega Te prosim po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Sveta spoved.

Če si kadaj per sveti spovedi bil, se vselej za njo vredno perpravljaj. Pojdi večkrat k sveti spovedi in sicer k svojimu izvoljenimu spovedniku. Ako se hočeš za sveto spoved prav vredno perpraviti, poklekni pred spovedjo kje na samim, moli k Bogu, ter rēci:

O dobrotljivi **O**če, vem, de sim **T**e po svoji poslednji spo-

vedi prav velikrat razžalil, in komaj bi si upal se Tebe spomniti, ako bi ne vedil, de si Ti tako usmiljen Oče, ki se serčno veseli, če hudobni otroci pobožni postanejo. To hočem zdej storiti; pomagaj mi tedaj narpervo svoje mnoge grehe spoznati; potem mi pa daj pomoč, de v resnici obžalujem, ker sim Tebe, moj Oče, ki si mi tako dober, razžalil, in de resnično sklenem, Tebe nikdar več ne razžaliti.

Izpraševanje vesti.

Kadaj sim se poslednjikrat spovedal?

Ali sim se keršanskiga nauka rad učil? Zakaj ne? — Ali nisim bil nepazljiv, ko so me učili? Kolikrat? — Ali sim storil vsak dan dober namen? — Ali sim obudil vsak teden vero, upanje in ljubézen?

Ali sim molil vsak dan zjutraj, opoldne in zvečer pobožno — rad? Kolikrat ne? — Ali nisim nikoli imena Božjiga, Jezusoviga, Mariiniga, zakramenta po nemarnim izgovarjal? — Ali nisim nikoli preklinjal, se rotil ali pridušal! Kolikrat? Zakaj? — Ali nisim nikoli podobe svetnikov mazal ali mazati pustil? — Ali sim šel vsako nedeljo rad v cerkev? — Ali nisim bil v cerkvi nepazljiv? — Ali se nisim po cerkvi ozéral, ali se celo pogovarjal? — Ali sim bral vsako nedeljo in vsak praznik keršanski nauk in evangeli? — Ali nisim nikoli svojih staršev, učenikov, poslov, bratov in

sester jezil? — Ali jim nisim bil
 nikoli nepokoren? — Ali jim nisim
 nikoli kljuboval? — Ali nisim bil
 per učenji nikoli zanikern? — Ali
 sim svoje opravila vselej po redu
 opravil? — Ali sim tudi vselej za
 nje molil? — Ali nisim bil nikoli
 neuljuden? — Ali sim jih vselej
 prosil in se jim za vse zahvalil? —
 Ali sim jih vselej pozdravljal? —
 Ali sim napčnosti svojih staršev,
 učnikov, bratov in sester zamol-
 čeval? — Ali nisim bil nikoli hud
 — jézen? Ali sim bil delj časa?
 — Ali nisim nikoli preveč jédel?
 — Ali se nisim nikoli preveč ugrel?
 — Ali nisim nikoli svojim tovaršem
 zabavljaj, jih tepel, soval? —

Ali sim bil vselej spodobno
 oblečen? — Ali nisim bil nikoli ne-
 sramen, ko sim vstajal ali spat šel?
 — Ali nisim kaj taciga skrivši sto-
 ril, česar bi se bil pred svojimi

starši storiti sramoval? Ali nisim bil nikoli, posebno s hudobnimi otroci sam, de bi starši tega ne bili vedili? Kolikrat? —

Ali nisim svojih ali ptujih oblačil ali bukev prederzno tergal ali umazal? — Ali nisim nikoli kradel — sladkal? Ali nisim nič obderžal, kar sim našel? — Ali nisim nikoli nič iz šole ali uka perpovedoval, kar so drugi storili? — Ali nisim nikogar nalagal? Ali nisim nikoli z veseljem raznašal, kakošne napčnosti imajo drugi? Ali nisim bil nikoli nevošljiv, prepérn, razpórni? — Kaj bom v prihodnje počel? —

Mali dnévni red.

Vstani slednji dan o pravim času in pojdi o pravim času spat. Koj ko se zbudiš, naredi pobožno sveti križ. Potem urno vstani in

se koj dobro obléci; potlej moli. Po molitvi stori sklep: Danas se hočem greha varovati. Ako si bil tako nesrečen, grešiti, obžaluj gréh in si naloži majhno pokóro. Pojdi z besedami k délu: Iz ljubezni do Bogá! Ne odlašaj nikoli, kar ti je storiti.

Grevenga.

Moj Bog! vsi moji storjeni grehi so mi iz serca žal, ker sim Tebe, svojiga preljubeznjiviga Bogá, Tebe, vso svetost in neskončno dobróto, ki te iz vsiga serca ljubim, ž njimi razžalil. Terdno sklénem, s Tvojo gnado svoje življenje poboljšati, in vse, tudi smert raji preterpeti, kakor Tebe, svojiga Boga, Tebe

neskončno svetóst in dobróto še kadaj s kakim gréham razžaliti. Daj mi gnado, spolniti ta sklep. To te prosim po neskončnim zasluženji Tvojiga Božjiga Sina, našiga Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Ko k spovednici prideš, rêci: Prosim, duhovni oče! za sveti žegen, de se svojih grehov prav in čisto spovem. Po tém stori sveti križ in môli očitno spoved, rekoč: Jez ubogi grešni človek se spovém Bogú vsigamogočnemu, Marii materi Božji, vsim ljubim svetnikom in njim častitljivimu mašniku, Božjimu namestniku, de sim po svoji zadnji spovedi, ki sim jo opravil (tukaj se pové čas zadnje spovedi) veli-

krat in obilno grešil v mislih, z besedami in z djanjem; posebno pa se obtožim, de sim . . . (zdaj začni praviti svoje gréhe). Ko si se vsih grehov skesano in odkrito-serčno spovedal, moli: Ti in vsi moji drugi gréhi, ki se jih spomnim in ne, ki sim jih ali sam storil ali pa kriv bil, de so jih drugi storili, so mi iz serca žal, ker sim Bogá, njega samo sveto in preljubeznjivo dobroto z njimi razžalil. Terdno sklénem nič več ne grešiti in vsih priložnost v gréh se varovati. Prosim jih, duhovni oče, za sveličavno pokóro in sveto odvezo.

Pazno poslušaj nauke in svara, ki ti jih bojo spovednik dajali, naloženo pokoro si dobro zamerčaj, in preden ti bojo sveto odvezo podelili, še enkrat grevengo obudi.

K svéti goréčnosti oživljajoči opomini ranjcih blaženih.

Jezus, ko je bil dvanajst lét star, je rékel: **Zakaj ste me pa iskali? Ali ne véste, de se moram z rečmi pečati, ki so mojiga nebéškiga Očeta?**

Simeon, stebernik, je v svojim 14. letu ko ovčji pastir ponavljal beséde: **Blagor jim, ki so žalostni (zavoljo greha in zavoljo razžaljeniga Bogá), ker bodo potolaženi. To je storilo, de je šel v sé in sveto živel. (Je živel v letu 460 v Palestini.)**

Celz, šolar in sin Marcijona, sodnika v Antiohii, je klical: **Bog kristjanov je pravi Bog, odsihmal hočem kristjan biti in ne več kakor ajd malikov moliti. (Živel je v letu 309.)**

Kazimir, poljski kraljič, je izgovarjal od svojiga 16. leta besede: Vsak dan oznanuj, o moja duša, hvalo Marije in povzdigu njeno ljubézen. (Je živel 1458.)

Tomaž Akvinec, grof, je imel kakor mladeneč 17 let star navado reči: Glas Božji je močnejši, bolj ga moramo porajtati, kakor to, kar meso in kri poželita. — Bog je nar imenitniši in nar pervi Gospod, kterimu moramo pokórni biti. (Živel je 1225.)

Dve in dvajset lét stara **Perpetua** je rekla: Če bom na germadi za Jezusa stala, se bo Bôžja volja nad menoj izšla. (Živela je 203.)

Evgeni, kakih deset let stari sin svete Simforoze, je rekel: Raje se pustim na drobne kosce raz-

rezati ali razsekati, kakor v kaj privoliti, s čimur hudobniga duha častim ali mu veselje délam. (Je živel 120.)

Sveti Krescenci — kakih 15 let star — je rekel: Ljuba moja mati, obljubim vam in vsi moji bratje vam obljubijo, de ne more nič tako strašniga in neusmiljeniga biti, kar bi nas premoglo, od svoje svete vere odstopiti in Jezusa Kristusa zapustiti.

Sveta Ana Garčja je začela v svojim 7. letu bitko jokati, ali njene sestre niso vedile zakaj. Prašale so jo, zakaj de joka, in odgovorila jim je: Ker sim sedem lét stara in se bojim Boga razžaliti. Raji bi umerla, kakor le en greh storila. (Živela je 1549.)

Ko je sveta Terezija v svojim dvanajstim letu svojo mater zgu-

bila, je hitela vsa v jóku k podobi matere Božje in pred njo klečé je molila: **Mati Božja, mater nimam več, zato bodi Ti moja mati! (1549.)**

S. Frančišek Salezijan je rekel že v svojim 8. letu velikrat ves vesel: **Moj Bog in moja mati me ljubita. (1560.)**

S. Stanislav Kostka, ki je imel sladniga in zanikerniga brata, Pavla po imenu, je odgovoril v svojim 12. letu svojimu bratu, ko ga je k kratkočasovanju vabil: **Za kaj večiga sim rojen, kakor za jed, pijačo, igračo in tekanje. Tako živim, kakor vém, de Bog hoče, bodi si že mojimu bratu prav ali ne. (1540.)**

S. devica Neža Monte-Pulcijanska je nar rajši že v svojim 15. letu pred svetim rešnjim Tele-

sam bila. Če so jo od tega odgo-
varjali ali zavoljo tega kregali, je
rekla: Ako bi vsak dan toliko
časa za mizo per igrači ali per
gostii sedela, bi se nihče nad
tem ne spotikal; ako bi vsi lju-
djé Bogá in korist serčniga to-
varštva z Bogam bolj poznali, bi
sami tega iskali, kar jim nad
menoj ne dopade.

Svéto obhajilo.

Če sméš k svétimu obhajilu iti, poprej pomisli, kaj si od svojiga učenika v keršanskim nauku od svetiga obhajila slišal. Pojdi že pred ta dan pred svetim obhajilam v cerkev in perpravljaj se na tistiga, ki dobre otroke resnično ljubi. Prosi posebno mater Božjo pomoči, de se prav vredno za sveto obhajilo perpraviš. Naloži si kako

majhno pokóro in opravi kratko molitvico, ali moli za uboge duše kaj, ali pa iz ljubezni do Boga kakošne svete bukve beri. Moli tisti dan svojo jutranjo molitev prav pobožno.

Pred svetim obhajilam.

Sveta Marija, dobra mati pobožnih otrok, ozri se na me, resnično pobožen hočem biti; zato pridem zdaj, de se s tvojim preljubim Sinam zedinim, de on v meni živi, jez pa s pomočjo njegove gnade ljubim in veselo spolnujem, kar je dobro, greha pa in vsaciga kraja ali vsaciga človeka in vsiga se varujem, kjer bi

lahko spét grešil, de tistiga po nevrednim ne prejmem, kateri samo tje z veseljem pride, kjer serce najde, ktero Bogá, Gospoda, resnično ljubiti hoče. Prosim te zato poln svestosti, ljuba Mati, ker verujem, de nič bolj goreče ne želiš, kakor de jez in vsi ljudjé samo Jezusu živimo, in de z Jezusam združeni v gnadi Božji umerjemo, de bi tako v tvoji svetlosti združeni bili. Amen.

Kratke premišljevanja,

serce k pobožnosti obuditi.

Mili Jezus je tukaj in me kliče, ki sim ubog otrok. Moj

ljubi Oče hoče, de k njegovim preljubim Sinu poln zaupanja pridem in se z njim pogovarjam, kakor s svojo materjo, ktero tako serčno ljubim. Le malo počakaj, mili pastir! Tvoja zgubljena ovčica že pride; pa ne bodi nevoljin na mene, ker sim Te tolikrat razžalil. Glej! terdno sim zdaj sklenil, nič več ne grešiti: prizadeval si bom le tvoje ljubeznjivo serce prav spoznati in Te iz serca ljubiti.

Zakaj bi te pa ne ljubil? Tako ljubeznjiv in dober si, tako lep si, bogatejši si, kakor vsi ljudje, več veš, kakor vsi modrijani vsiga svetá; bolji

si ti, kakor vsi očetje! Kako bi se moje serce ne veselilo, de k meni hočeš priti, ker vém, de tvoja ljubezen samo moje serce želi? Per uku, per izhodu, na poti v šolo, per jedi, kadar spat grém, kadar v cerkev grem, per vsih rečeh nočem na nič drugiga misliti, kakor: To storim, ker vém, de moj ljubi Zveličar hoče, de to storim. Pomagaj mi le, de vse ravno tako storim, kakor Ti, o Jezus! hočeš.

Per s. obhajilu, kadar mašnik svéto hostjo kaže, se terkaj na persi, ter reci: **O Jagnje Božje**, molim Te, usmili se me!

o Gospod, nisim vreden, de greš pod mojo streho; ampak rêci le z besedo in ozdravljena bo moja duša.

Po svetim obhajilu

stori koj sveti križ, ter reci:

O Jezus! Tebi živim, Tebi umerjem, Tvoj sim živ in mertev. Amen.

Zdaj je moj Jezus per meni, po katerim sim tako serčno hrepenel. Zdaj sim že veliko bolj srečen, kakor tisti otroci, ktere je mili prijatelj otrók nekdej z nebésko ljubeznijo požegnal! **O Jezus!** o Zveličar! ne zapusti me nikoli več in ostani per meni!

Stori mojo vero močnejši, u-
terdi moje upanje, stori, de
tudi vse ljudi zavoljo Tebe
kakor sam sebe ljubim. Opom-
ni me prav velikrat, de vse
véš, kar mislim, govorim, in
storim; de nikoli ne grešim in
raji umerjem, kakor Tebe ka-
daj razžalim, ki si za mene
toliko storil, toliko terpel in
toliko molil, ki si celó tri ure
za mene na križi visel, in za
mene umerl, zató Te prosim
po Tvojim terpljenji in križi,
ki živiš vekomaj. Amen.

Mnoge molitve.

Advent

terpi štiri tedne in naj te opomni, de sveti možjé in vsi dobri ljudje v starim zakónu niso samo štiri tédne ali štiri leta dneva perčakovali, ko je Jezus Kristus na svet prišel, jih zveličat, ampak štiri tavežent lét. Moli ta čas večkrat dobriga Zveličarja, ki je na zemlji toliko dobriga storil, de je iz ljudi svetnike narédil.

Premišljevanje v adventu.

4000 lét je perčakoval Adam veselja, za katero se dans Bogú zahvaliti smem. Moj Kristus je že na zemlji živel; vém žé, kaj je učil, kaj je storil in kako hoče de naj živim. Njegova ljubezen je moje življenje, njegova sveta mladost mi je zgled; o mili Jezus! — le škoda, de je moje serce tako majhno, pa v tó serce naj mi nihče — prav nihče drugi ne pride, kakor Ti, moj preljubi Zveličar!

M o l i t e v.

Kako srečen sim, de vém, de je Jezus na zemlji že živel

in ljudi učil, kaj jim je storiti, kaj ne, de v nebesa pridejo. Rad tudi jez to storim, kar je Jezus učil, de veliko veselje doséžem, enkrat po njem tje vzét biti, kjer bom zveličanje vžival, ki ne bo nikoli minulo. Amen.

Božični praznik.

Ta dan se spomni, de je bil Jezus Kristus v Betlehemu v hlevu ponôči rojen in po angeljih pastirjem na pólji oznanjen.

M o l i t e v.

Reci večkrat: Presladko serce Jezusovo, daj, de Te bolj in bolj ljubim. O ljubo

dete Jezus, pridi — pridi v moje majhno serce in ostani v njem nóč in dan, de Te nikjér ne razžalim, ki Tebe ljubim, ki v Tebe upam, ki Tebi samimu želim dopasti vekomaj. Amen.

Novo leto.

Ta dan vošiš mnógim novo srečno léto. Ne pozabi sebi nar-pervo novo leto vošiti in Boga serčno prositi, de ti k novimu življenju perpomore, ktero tvoje starše potolaži, angelje razveseli in ktero Bog hoče.

Molitev.

Spet sim se eno leto postaral, o Bog! vedno bolj go-

reče naj Tvojo sveto voljo spolnujem, ker se je število gnad pomnožilo. Daj mi, o Oče, gnado praviga obžalovanja mojih gréhov in posebno zgubljeniga časa, in pomagaj mi, de novo leto v Jezusovim imenu začnem, v tem imenu živim in sklenem, ktero bodi hvaljeno vekomaj. Amen.

Svetih tréh kraljev dan.

To je dan, v katerim so trije modri: Gašper, Melhijor in Baltazar v Betlehem prišli in detetu Jezusu zlatá, kadila, mire pernesli in darovali.

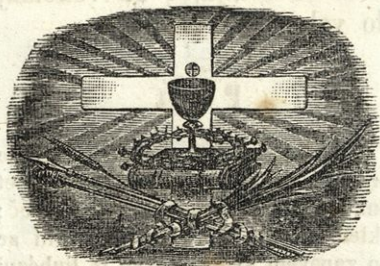
M o l i t e v.

Vesélo Ti pernesem, ljubo moje déte Jezus, svoje delo, svoj mir in svoj pokoj v dar, de tudi Ti mene požegnaš za vse moje življenje in de vsak dan rastem kakor v starosti, tako tudi v modrosti in gnadi per Bogu in per ljudéh, kateri živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

P o s t

se začne na pepelnično sredo in terpi do vélike nedelje, štirideset dni. V tem času moli kaj več; skleni v tem svetim času postiti se po zapovedi svete cerkve iz ljubézni

do Jezusa, ki je za te umerl. Naj ti to perterganje ne dene težko; le spomni se, koliko si moraš odreči, kadar si bolán, de se spet ozdraviš. Kušni saj vsak petik sveti križ in podobo žalostne matere Božje in rêci: Moj križani Jezus, usmili se me! ali: Zahvalimo se Ti, de si za nas na križi umerl; s svojim križem in terpljenjem si svet odrešil.

Sveti križev pot.

Pervi štacijon.

Krivo so Te obsodili,
 Jezus moj! in umorili,
 Judje so želéli tó!
 Daj, nikogar de ne sódim,
 De, ko k Tebi v sodbo hódim,
 Sodba ojstra mi ne bó.

Oče naš. Češena si i. t. d.

V. Usmili se me, o Jezus! usmili se me.

R. In milostljiv mi bodi zavoljo svojiga terpljenja!

(To se per vsakim štacijonu móli.)

Drugi štacijon.

Nič krivice ni na Tebi,
S težkim križem pa na sebi
Gréš ko Jagnje ves volján;
Zato tudi jez tožiti
Nočem, čem svoj križ nositi,
Jez, ki v gréh sim zakopán.

Trétji štacijon.

Jezusa, k' so obsodili,
Težki križ mu naložili,
Pod njim pade pervikrat:
Oh, pomagaj, ak čem pasti,
In ne pust' me, Jezus! pasti;
Padem, hiti me pobrat.

Četerti štacijon.

Mati! kakšna bolečina
 Te je pekla, ko si Sina
 Tam pod križem vidila?
 Varuj me, Te kdaj žaliti,
 Daj, ko brata mi ljubiti
 Sina, mati usmiljena.

Peti štacijon.

Simon noče se podáti,
 Križ na svojo ramo djati;
 Oh! ko b' mogel jez ga vzét':
 Pa ljubezni delo vsako
 Bo zarajtano mi tako
 Kakor sveti križ zadét'.

Šesti štacijon.

Ko me hudobija vabi,
 Takrat name ne pozábi,
 De terpljenja spomnim se;

Daj mi v sercu ga nositi,
 In dolžnosti vse spolniti,
 Ker terpel si za me vse.

Sedmi štacijon.

Oh! moj Jezus spét omaga,
 Spet podoba pade draga,
 Greh podrè ga drugikrat.
 Daj, Gospod! mi gréham uiti,
 In jih nikdar več storiti,
 Van-je se mi ne več podát'!

Osmi štacijon.

Nad menoj, prav', ne plakajte,
 Sebe, sine objokajte,
 Hčere Jeruzalemske:
 Jezus! daj de solze točim,
 Objokujem s solzam' vročim'
 Hudobije svoje vse.

Deveti štacijon.

Ki je svetu rékel biti,
 Spét ne more več hoditi,

Padel zdaj je tretjič žé.
 S tem, Gospod! me češ učiti,
 Grehov de ne smém množiti,
 Oh kdo njih število vé!

Deséti štacijon.

K' nam obléko, živež daje,
 Se zdaj ž želčem nag napaje,
 Terpi za svetá napuh.
 Daj, Gospod! de me v življenji
 V svetim vedno hrepenenji
 Vodi zmirej trézen duh.

Enajsti štacijon.

Jezus, Ti na križ perbiti,
 Oče! slišijo Te vpíti,
 Oh, odpusti kar kdo stori!
 Kaj, in jez brez odpušanja
 Misli bi imel maševanja,
 Ko Gospod sam odpusti!

Dvanajsti štacija.

Zdaj se, Oče, je spolnilo,
Vzemi mojo dušo, milo

Reče še in umerje.

Jezus! daj mi srečno umréti,
In per Tebi gnado iméti,
Spomni v raji mene se.

Trinajsti štacija.

Oh, kak' britke bolečine
So u serca globočine

Tam Marii pod križem šle.

Med otroci tvojim', mati,
Daj mi v smertni uri stati,
Vzemi, vzemi k sebi me!

Štirinajsti štacija.

Tak' kot Jezusa objéla,
Bo tud mene zemlja iméla
V sladkim míru in pokoj'.

O! de b' mogel tak živéti,
 Kakor večni Bog če iméti! —
 Srečen bode konec moj!

* * *

O Jezu Krist, zahvalim se,
 De daroval si za me se;
 Daj, de nad mano tvoja kri,
 O Jezu Krist! zgubljena ni.

S k l e p.

Premišljeval sim zdaj, o
 Jezus! s Tvojo gnado Tvoje
 terpljenje in smert; prosim te
 še, daj, de to moje premišlje-
 vanje ne bo brez prida, uterdi
 dobre misli in sklepe, ktere
 sim per tém naredil, in ne daj
 mi pozabiti, kako neskončno
 si me ljubil, de tudi jez Tebe

ljubim. **O** rés je, **Gospod!** ljubiti **Te** hočem, ker si tudi **Ti** mene do smerti ljubil; grehu hočem odmreti, ker si **Ti** zavoljo gréha umerl; vsiga se **Ti** hočem brez premislika darovati, ker si se tudi **Ti** svojimu **Očetu** na križi daroval: **Tvoj** hočem biti in **Tebi** samimu hočem živéti, terpéti in umreti, ker si tudi **Ti** za mene živel, terpel in umerl. **Ohrani** to sveto misel vedno v meni, de, kadar bom enkrat, kakor **Ti**, na zemlji vse končal, v nebésa pridem, de **Te** tam z vsimi angelji in svetniki svojiga odrešenika povzdigujem in se **Ti** za **Tvoje** zve-

ličavno terpljenje in smert
zahvaliti zamorem vekomaj.
Amen.

V četertik.

Ne zamudi zvonjenja ta dan,
ki te smertne britkosti tvojiga tebe
tako neskončno ljubijočiga zveličarja
opomni, odkri se na poti; ne sra-
muj se pokazati, de si kristjan, če
ravno memo tebe gredoči zvonjenja
ne umejo.

Pobóžnost.

Gospod Jezus se je začel na
oljski gori tresti in ves žalosten je
rékel: Moja duša je žalostna do
smerti. — Čujte in molite, de v
skušnjavo ne padete. In padel
je na svoje obličje rekoč: Oče! ako
je mogoče, vzemi ta kelih ter-
pljenja od mene; vender ne mo-

ja, ampak Tvoja volja naj se zgodi! In njegov pot je padal kakor kaplje kervi na zemljo; perkal pa se je angelj iz nebes in ga je pokrepčal.

Molitev.

O Jezus, ki si za mene kri potil, pomagaj mi čuti in moliti, de nikoli v skušnjavo ne padem, temuč sim od vsi-ga zléga rešen. Amen.

(Pet Oče — našev in Češena — si Marij.)

V p é t i k.

Pétik, posebno pa véliki pétik ti bodi dan, v katerim hočeš nekoliko bolj oestro pomisliti, de je Jezus tudi za Tebe na križi umerl. Ob

tréh popoldne je Jezus na križi sklenil. O kristjan! to je bila terda smertna postelja! — Malo tudi to pomisli! — Véliki pétik pojdi — če kolikaj moreš — v cerkev in moli ob tréh popoldne ter prosi Jezusa, de bi ne perpustil, de bi njegovo terpljenje in njegova smert nad teboj zgubljeno bilo, temuč de bi storil, de bi ti bilo tolažba v smerti.

Ko so Gospoda Jezusa križali, je bila od šestih do devetih (po našim števenji: od poldne do tréh popoldne) velika temà po vsi zemlji. Ob devetih (ob tréh popoldne) je zaklical na križi glasno: „Moj Bog! moj Bog! zakaj si me zapustil? Oče v Tvoje roke izročim svojo dušo!“ Nagnil je svojo glavo in izdihnil svojo dušo.

Molitev.

Zahvalim se Ti, o Gospod Jezus! de si na križi za me umerl, in prosim Te, de svoje bolečine globoko v moje serce vtisneš, de Tvoje terpljenje in tvoja smert, o Zveličar! nad menoj ne bo zgubljena, temuč v tolažbo mi v moji smertni uri. Amen.

Češenje Marije.

Sveto Marijo posebno ljubi, zakaj dobra mati pobožnih otrok je rés. Vse dobre otroke je vselej ljubila kakor mati. Zató nikoli ne opušaj, njenih praznikov tako posvečevati, kakor ti je mogoče, ali s kako Češena si Marijo, ali z ro-

žnim krancam, ali z molitvijo: „Pod tvojo pomoč pribežimo“ i. t. d., ali z angeljskim češenjem.

Ne opusti noben dan, jo z vso mogočo pobožnostjo pozdraviti in prositi, de bi vedno tvoja ljubezni polna mati ostala in za tebe per svojim ljubim Sinu Jezusu Kristusu prosila: 1. proste ljubézni do njé; 2. terdniga zaupanja v Jezusa Kristusa; 3. stanovitniga veselja do učenja; 4. urne zaslužne pokórsine do staršev in učenikov; 5. veliciga srtahu Božjiga; 6. resničnosti v govorjenji; 7. čistiga serca; 8. nehlinjene ponižnosti; 9. zvestosti v govorjenji; 10. stanovitnosti do konca.

Mariin roženkranc.

Rože, iz katerih pobožni kristjani ljubi Gospej venec spletajo, so več-

krat ponovljeno angeljsko češenje, v katerim se po besedi Jezus mnoge besede pridévajo, ki se na življenje, terpljenje in poveličanje Jezusa in Marije nanašajo. Imenujejo se té pridjane beséde: skrivnosti. Roženkranc se začne z: Verujem v Bogá Očeta i. t. d. z Oče naš in s tremi Češena si Marija: per prvi češena si Marija se pristavi: Kteri nam oživi pravo véro; per drugi: kteri nam da terdno upanje: per tretji: kteri nam užge serčno ljubezen, ali pa tudi: v kteriga verujem, v kteriga upam, kteriga čez vse ljubim. Po tem se Oče naš moli; nató pa Češena si Marija petdesetkrat. Po vsaki deséti češena si Marija se en Oče naš moli.

Skrivnosti.

I. Veséle.

Ob pondeljkih in četrtekih.

(Od Adventa do pepelnice vsak dan.)

1. Kteriga si devica spočéla.
2. Kteriga si devica v obiskanji Elizabete nosila.
3. Kteriga si devica rodila.
4. Kteriga si devica v tempeljnu darovala.
5. Kteriga si devica v tempeljnu našla.

II. Žalostne.

Ob torkih in pétkih.

(V postu pa vsak dan.)

1. Kteri je za nas kervav pót potil.
2. Kteri je za nas bičan bil.
3. Kteri je za nas s ternjem kronan bil.

4. Kteri je za nas težki križ né-sel.
5. Kteri je za nas križan bil.

III. Častite.

Ob sredah, sabotah in nedeljah.

(O velikonočnim času pa vsak dan.)

1. Kteri je od smerti vstal.
2. Kteri je v nebesa šel.
3. Kteri je sv. Duhá poslal.
4. Kteri te je v nebésa vzel.
5. Kteri te je v nebésih kronal.

Per šestim odstavku se reče :
 kteri se usmili vernih duš v vicah.
 Po rožnim krancu se moli še en
 Oče naš in ta

Molitev.

O Bog! ki si naše pri-
 bežališe in naša moč, usliši

milostljivo goreče prošnje in molitve svoje cerkve. Dodeli, ki si to pobožnost zapovedal, nam po svoji usmiljenosti, de dosežemo, česar te z živo vero prosimo. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našim, Tvojim Sinu, kateri s Tabo živi in kraljuje v edinosti svetiga Duhá Bog vekomaj. Amen.

Trije rožni kranci skup imajo 150 Češena si Marija, ktere se zavoljo tega tudi Mariin psalter imenujejo, ker ima Davidov psalter 150 psalmov ali duhovnih pésem. Ne sramuj se roženkranca ali paternoštra nositi, še manj pa ga móli; zakaj veliko zelo učenih mózga móli. Ne bodi preveč posveten, ampak ponižen otrok in pleti ljubi

Gospéj vsaj ob njenih praznikih vé-
nec ali krancelj, de bo tudi ona
tebi enkrat po svojim ljubim Sinu
venec nebeške svitlosti na glavo
položila.

V praznik čistiga spočetja Marije.

O Marija, brez madeža
spočéta, prosi za nas, ki k
Tebi pribežimo. Amen.

O Svéčnici.

Daj gnado, o Jezus! de
po zgledu Tvoje ljube matere
vse spoznamo, kar je prav
in tudi Tebi z vso gorečnostjo
dopadljivo spolnujemo, kateri

z Očetam in svetim Duham
živiš in kraljuješ vekomaj.
Amen.

V. praznik oznanjenja Marije.

1. Angelj Gospodov je oznanil Marii, in je spočela od sv. Duha.

Češena si Marija itd.

2. Glej, dekla Gospódova sim; zgôdi se mi po tvoji besedi.

Češena si Marija itd.

3. In Beséda je meso postala in je med nami prebivala.

Češena si Marija itd.

V. Prôsi za nas, o sveta
Božja porodnica!

O. De bomo vredni obljub
Kristusovih.

Molitev.

Svojo milost, prosimo, Gos-
pod! v naše serca vlij, de,
ki smo po angeljevih ozna-
njenji včlovečenje Kristusa,
Tvojiga Sina, spoznali, po
njegovim terpljenji in križi ča-
stitljivo vstajenje doséžemo.
Amen.

V praznik vnebovzétja Marije.

(Veliki šmarn.)

Sveta Marija, mati milo-
sti, naj bom Tvoji prošnji

perporočen, de bom enkrat po terpljenji tega svetá upanje imel, tudi k tebi vzet biti, ki se večno veseliš per Bogu Očetu, Bogu Sinu in Bogu svetim Duhu. Amen.

V praznik rojstva Marije.

(Mati šmarn.)

V praznik Tvojiga milosti polniga rojstva Ti darujem svoje serce, o mati Božja, daj ga svojimu Sinu, de ga posveti, kteri z Očétam in s svétim Duham enaki Bog živi in kraljuje vekomaj. Amen.

V praznik imena Mariiniga.

Daj mi Tvoje sveto ime, o sveta mati Jezusa Kristusa, vselej v moje zveličanje, v božjo čast in v tolažbo vsih ljudi, posebno mertvih, klicati, de se enkrat brez ločitve zedinimo in v večnim veselji trojediniga Bogá hvalliti in povikševati zamoremo.

V praznik serca Mariiniga.

O sladko materno serce! serce ljubézni Mariine! daj mi Tvoje čednosti bolj in bolj spoznati, de Tvoje serce vsako uro z večí pobožnostjo pozdravljati in bolj vesélo častiti, in

s pravo zvestobo oskerbovati zamorem, de enkrat ta svet zapustim, in se tam večno s tabo veselim. Amen.

Molitev k svetimu angelju varhu.

Angelj Božji, ki si moj varh, kterimu me je narvišiga Očéta ljubézen izročila, razsvitli, varuj, vladaj in vodi me. Amen.

Molitev k sv. Jožefu.

(19. Sušca.)

Reci o njegovim godu: Sveti Jožef, prosi za mene poseb-

no danes, de, kakor Ti, ljubeznjivi rednik Jezusa Kristusa, svoje telo in svojo dušo do smerti čisto ohranim, de enkrat s svestostjo Boga Očeta, Boga Sina in Boga svetiga Duha od obličja do obličja gledati zamorem. Amen.

Molitev k sv. Alojzju.

(Patronu mladosti.)

Sveti Alojzi, prosi za mene, de me nič ne zapelje, zoper sveto voljo svojiga Boga ravnati, kteriga hočem večno ljubiti. Amen.

Molitev k sv. Stanislavu.

Sprosi mi, o sv. Stanislav, s svojo prošnjo gnado, se nikoli ne po hudobnih zgledih v greh podati, temuč vselej Božjo voljo ravno tako natančno in veselo na zemlji spolnovati, kakor jo ti v nebesih spolnuješ. Amen.

Molitev k sv. Barbari.

(Patróni umirajočih.)

Sveta Barbara, ki si s svojo mogočno prošnjo tolikérim umirajočim pomagala, prositi tudi za mene, kadar mi bo umreti (ne zapusti mojiga umirajočiga očeta, matere, se-

stre, brata), de enkrat v pravi katoliški cerkvi pokójno in ves v Božjo voljo vdán srečno umréti zamorem. Amen.

Molitev k sv. Janezu Nepo- mučanu.

Ker vém, kako lahko v svoji starosti preveč ali laž-
njivo govorim, Te prosim, o
sv. Janez, Tvoje pomoči, de
si mi zmirej v pomoč, de
nikoli drugač ne govorim, ka-
kor mi je pred svojim Bo-
gam govoriti, in vedno po-
kažem, de se ničesar ne bo-
jim, ničesar ne govorim in ne
ljubim, razun svojiga Očeta v

nebesih, kteriga bi tako rad z vsimi angelji in svetniki večno hvalil in povikševal. Amen.

Molitev k sv. Ignacju.

(Patronu šolarjev.)

Ne perpusti mi, o sveti Ignaci, kadaj samo zavoljo hvale ljudi kaj storiti, ali pa samo zato kaj opustiti, ker hudobnim dopade, temuč pomagaj mi, de vedno rad resnico z ustmi in z djanjem oznanujem: Vse v nar veči čast Božjo. Amen.

Molitev k sv. Frančišku Ksa- verju.

Podpéraj me s svojo mo-
gočno prošnjo, o sv. Fran-
čišek, de v svojih delih in
opravlilih nikoli mlačen ali len
ne postanem, temuč prav do-
sti dobriga v večno življenje
storiti zamorem, po Jezusu
Kristusu, Gospodu našim.

Kerstna obljuba v dán svojiga godú.

Z veseljem se spomnim
tega, o Gospod! kar sim per
svetim kerstu Tebi obljubil.
Ponovim tedaj prav posebno

danes, de verujem v **Bogá**
Očeta, Bogá Sina in Bogá
sv. Duha, kar je **Bog** razo-
 del in katoliška cerkev vero-
 vati zapoveduje. Verujem po-
 sebno, de druga **Božja** ose-
 ba se je včlovečila, nas s
 svojo smertjo na križi odre-
 šiti in večno zveličati. Ve-
 rujem tudi, de nas sv. Duh
 s svojo gnado posvečuje. Terd-
 no sklenem, nič ne misliti, ne
 govoriti, ne storiti, kar je
Bog prepovedal. Tudi hočem
 kakor katoliški kristjan živéti
 in umréti. — Nikoli nočem
 tedaj prevzeten, napuhnjen ali
 lakomen biti. Svoje telo in
 svojo dušo hočem čisto ob-

deržati; nikoli nočem preveč
 jesti ali piti; tudi terdno skle-
 nem, nikoli nevošljiv, nikoli
 jézen ali zlasti v službi Božji
 lén biti. Perzadevati si hočem
 vedno bolj in bolj keršansko
 moder, delaven, pravičen in
 serčen biti. Daj mi, o Bog,
 gnado, ta svoj sklep spolniti;
 to te prosim po Jezusu Kri-
 stusu, Gospodu našim. Amen.

Molitev k sv. patrónu.

(O svojim godu.)

Kako srečniga se imam,
 sveti I., de imam po skerbi
 svojih staršev tebe svojiga
 patróna! S tem sim mogoč-

niga besednika, pravi zgled posnemanja, posebniga pomočnika dobil. Pomagaj mi tudi, sveti I., de vselej po tvojim zgledu ravnam in si iz vse moči perzadevam, tebi bolj in bolj popolnoma nasledovati in se enkrat s tabo in z njim večno zediniti, po čigar milosti si ti večno zveličanje dosegel. Amen.

Po tem stori o svojim godu dobre sklepe. Če ne veš, kakšne, pojdi k materi in k njim, ki s tabo živijo, in prašaj jih: kaj mislite, kaj mi je storiti, de se poboljšam?

Molitev za kerstne botre.

Moj Bog! po tvoji milosti sim dobil I., za svojiga botra (svojo botro). Velike dolžnosti so s tem prevzéli, kakor Ti v svoji sveti cerkvi učiš, ker bodo enkrat z mojimi starši od moje duše odgovor dajali. Velika je bila njih keršanska ljubézen. Poplačaj jim za tó, o dobrotljivi Bog! časno in večno, in daj jim nad menoj veselje doživéti, de tukaj na zemlji po zgledu Tvojiga Sina živim in se enkrat z njimi véčniga življenja obveselim. To te prosim po ravno tistim Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Molitev bolniga otroka.

Ljubi Bog, vidiš, bolan
 sim in še mi ni mogoče na
 Tebe misliti in s Tabo tako
 govoriti, kakor bi imel. Na
 tej svoji postelji Te prosim,
 de me s sveto poterpežljivostjo
 ne zapustiš, in mi pomagaš,
 de se v tej bolezni poboljšam,
 Te bolj ljubiti se učim in
 svoje mnoge pregrehe popol-
 nama spokorim, de, ako Te-
 bi dopade, me iz tega sveta
 poklicati, koj k Tebi v ne-
 bésa pridem; to Te prosim
 po Jezusu Kristusu, Gospo-
 du našim. Amen.

Molitev otroka v bolézni staršev.

Težko, o Gospod! mi déne misel na mojiga bolniga očeta (mojo bolno mater) in obupati bi mogel, ko bi na Tebe ne mislil, ki me po svojim Sinu povabiš, k Tebi priti, kadar sim v nadlogah in zapušen. Glej me, k Tebi zdaj pridem k Tebi in Te prosim nar pervo za svojiga bolniga očeta (svojo bolno mater), de bi spet kmalo ozdraveli, ako je v njih in v moje dušno zveličanje in v Tvojo čast. Ako pa ni, nam dodéli moč, de bomo popol-

nama v Tvojo sveto voljo
vdani vsak dan s Tvojim
preljubim Sinam iz celiga ser-
ca klicali: Oče, ne moja,
ampak Tvoja volja se zgôdi
od zdaj do vekomaj. Amen.

Otrok na grobu svojih staršev.

V tem grobu ležijo roke, kte-
re so me nekdam redile in nosile!
Tukaj počivajo nogé, ktere so se
tolikrat utrudile, kadar so dobri
oče — skerbna mati — mene va-
rovali — za mano hodili. Več ni
oči, ktere so tolikanj solz prelile,
ko so mojo lahkomišljenost vidile,
moje brezbožno vedenje gledale.
Morebiti jim je moje nekeršansko
obnašanje življenje perkrajšalo? —
O! minule so leta tvoje mladosti,

minul je srečni čas, ko si še starše imel. Nič več ne moreš prenarediti! Kaj so ti dostikrat oče rekli, — s čim so te usta materne svarile? — ktere so bile poslednje besede tvojih umirajočih staršev? — Kaj je takrat tvoje otroško serce sklenilo? — Kaj si jim na njihovi smertni postelji obljubil, ko te je njih merzla roka držala in so ti še enkrat z milim glasom rekli: Ljubi moj I. (ljuba moja I.), ne pozabi Bogá! Ne pozabi Bogá, ne pozabi mene — živi tako, de boš tako lahko umreti mogel, kot jez!

Molitev otroka, kterimu so starši umerli.

O Bog, zapušen bi bil zdaj od vsiga svetá, ako bi ne smel Tebe svojiga Očeta

imenovati. Usmili se me, moj nebeški Oče; obvaruj me vsa- ciga gréha, uterdi me k vsi- mu dobri, potolaži me, kadar me serčnost začne po- pušati, spomni me vedno te- ga, kar so mi moji dragi starši dostikrat rekli; dodeli jim zato obilno povračilo in daj jim sladki pokoj, enkrat pa jim daj z veličastvam v- stati in zedini me potém z njimi v svojim kraljéstvu, de Te bomo združeni večno hva- liti in povikševati zamogli.

LITANIJE

v čast prečiste device

MARIJE.

(O praznikih matere Božje in ob sabotah.)

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog,
usmili se nas!Sin, vsiga svetá rešnji Bog,
usmili se nas!Sveti Duh, resnični Bog, usmili
se nas!Sveta Trojica, en sam Bog,
usmili se nas!

S. Marija,
 S. Mati Božja,
 S. devic Devica,
 Mati Kristusova,
 Mati milosti Božje,
 Mati prečista,
 Mati brez madeža,
 Mati nedolžna,
 Mati presveta,
 Mati ljubeznjiva,
 Mati prečudna,
 Mati našiga stvarnika,
 Mati našiga odrešenika,
 Devica modra,
 Devica častitljiva,
 Devica hvale vredna,
 Devica mogočna,
 Devica usmiljena,
 Devica verna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti Božje,
 Začetek našiga veselja,
 Posóda duhovna,

za nas Boga prosí!

Posóda časti vrédna,
 Posóda vse svetosti,
 Skrivnostna róža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Skrinja miru in sprave,
 Vrata nebéske,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Perbežališe grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristjanov,
 Kraljica angeljev,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica aposteljnov,
 Kraljica marternikov,
 Kraljica spoznovavcov,
 Kraljica devic,
 Kraljica vsih svetnikov,
 Kraljica brez madeža izviri-
 niga greha spočeta,

za nas Boga prosí!

Jagnje Božje, ki gréhe svetá odjemlješ; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki gréhe svetá odjemlješ; usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki gréhe svetá odjemlješ; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš itd. Češena si Marija itd.

Molitve.

I. K presvétimu rešnjimu telésu.

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebés si jim dodelil.

O. Kteri imá vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog, kteri si nam v prečudnim zakramentu spomin

svojiga terpljenja zapustil, daj nam, Te prosimo, svete skrivnosti Tvojiga telesa in Tvoje kervi tako častiti, de sad Tvojiga odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinosti sv. Duha Bog vekomaj. Amen.

II. K sveti devlici, materi Božji.

Pod Tvojo pomoč pribežimo, o sveta Božja porodnica! ne zaverzi naših prošinj v naših potrebah, temuč reši nas vselej od vsih nevarnost. O častitljiva in žegnana devica; naša gospá; naša srednica, naša besednica; naša

pomočnica. S svojim Sinam
nas spravi; svojimu Sinu nas
perporoči; svojimu Sinu nas
izroči.

V. Prosi za nas, sveta Božja
porodnica!

O. De bomo vrédni obljub
Kristusovih.

M o l i m o .

Dodéli nam, Tvojim slu-
žabnikom, prosimo, Gospod
Bog, de vedno zdravje na
duši in na telésu vživamo, in
de bomo po častitih prošnjah
presvete Marije vselej device
od sadanje žalosti réšeni in
večniga življenja deležni.

III. K sveti devici, materi Marii.*(Od adventne nedelje do božiča.)*

Usmiljena mati **Z**veličarjeva, ki ostaneš vrata nebéške in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojiga stvarnika prečudno rodila, devica pred in potlej ostala, ko si iz **G**abrielovih ust prejela češenje, usmili se grešnikov.

V. Angelj Gospodov je oznanil Marii.

O. In je spočela od svetiga Duha.

M o l i m o.

Svojo milost, prosimo, **G**ospod! v naše serca vlij,

de, ki smo po angeljevim oznanjenji včlovečenje Kristusa, Tvojiga Sina, spoznali, po njegovim terpljenji in križu častitljivo vstajenje doséžemo.

(Od božiča do svečnice.)

Usmiljena mati Zveličarjeva, ki ostanesh vrata nebeške in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojiga stvarnika prečudno rodila, devica pred in potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust prejela češenje, usmili se grešnikov.

V. Po porodu si devica čista ostala.

O. Prosi za nas, Božja porodnica!

M o l i m o.

Bog! kteri si po rodovitnim devištvu svete Marije človeškemu rodu dar večniga zveličanja dodélil; daj, prosimo, de njo za nas prositi občutimo, po kteri nam je sreča došla prejeti življenja začetnika, Gospoda našiga Jezusa Kristusa, Sina Tvojiga.

(Od svečnice do veliciga četertka.)

Bódi češena, nebés kraljica, češena angeljev gospa; češena korenina, češena ti, ki si svétu pravo luč rodila! **Bodi** pozdravljena, devica častita, memo vsih lepa; **bodi**

pozdravljena, preljubeznjiva in
prosi za nas **Kristusa!**

V. Naj te hvalimo, devica
presvéta.

O. Daj nam moč zoper so-
vražnike tvoje.

M o l i m o.

Dodéli, milostljivi Bog!
brambo naši slabosti, de, ki
svete Božje porodnice spomin
obhajamo, s pomočjo njenih
prošinj od svojih grehov vsta-
nemo.

*(Od velike sabote do 1. nedelje po
binkoštih.)*

Veseli se, kraljica ne-
beška, aleluja! Kteriga si ti
zaslužila nositi, aleluja! je

vstal od smerti; kakor je rekel, aleluja! Prosi za nas Boga, aleluja!

V. Veseli in raduj se, devica Marija, aleluja.

O. Ker je res vstal Gospod, aleluja!

M o l i m o.

O Bog, ki si po vstajenji svojiga Sina, Gospoda našiga Jezusa Kristusa, svet razveselil, prosimo, de po njegovi materi devici Marii dosežemo večniga življenja veselje.

(Od 1. nedelje po binkoštih do 1. adventne nedelje.)

Češena bodi, kraljica, mati milosti, življenje, sladkost

in upanje naše, bodi češena!
K tebi vpijemo zapušeni Evi-
 ni otroci; k tebi zdihujemo
 žalostni in objokani v tej do-
 lini solz. Oh, oberni tedej,
 naša pomočnica! svoje mi-
 lostljive oči v nas; in poka-
 ži nam po tém revnim življe-
 nji Jezusa, žegnani sad tvoji-
 ga telésa; o milostljiva, o
 dobrotljiva, o sladka devica
 Marija!

V. Prosi za nas, sveta Božja
 porodnica!

O. De bomo vredni obljub
 Kristusovih.

M o l i m o.

Vsigamogočni večni Bog!
 ki si dušo in telo častite de-

vice matere Marije, de bi vredno prebivališe tvojiga Sina biti zaslužila, s pripomočjo svetiga Duha pripravil, daj, de bomo, ki se njeniga spomina veselimo, po njenih milostljivih prošnjah od prihodnjih zlegov in večne smerti rešeni.

Zdaj se moli molitev za odvernjenje vsih nadlog in nevarnost (glej stran 161), po tém pét očenašev in češenasmarij za vse potrebe.

LITANIJE

vsih svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog,
usmili se nas!Sin, vsiga sveta rešnji Bog,
usmili se nas!Sveti Duh, resnični Bog, usmili
se nas!Sveta Trojica, en sam Bog,
usmili se nas!

S. Marija,

S. Mati Božja,

S. devic Devica,

S. Mihael,

S. Gabriel,

S. Rafael,

} za nas
Boga
prosi!

Vsi sveti angelji in arhangelji,
za nas Boga prosite!

Vse svete verste zveličanih
duhov, za nas Boga prosite!

S. Janez Kerstnik, za nas Boga
prosi!

S. Jožef, za nas Boga prosi!

Vsi sveti očaki in preroki, za
nas Boga prosite!

S. Peter,
S. Pavel,
S. Andrej,
S. Jakop,
S. Janez,
S. Tomaž,
S. Jakop,
S. Filip,
S. Jernej,
S. Matevž,
S. Simon,
S. Tadej,
S. Matija,

za nas Boga
prosi!

S. Barnaba, }
 S. Lukež, } za nas Boga
 S. Marka, } prosil!

Vsi sveti aposteljni in evange-
 listi, za nas Boga prosite!

Vsi sveti učenci Gospodovi,
 za nas Boga prosite!

Vsi sveti nedolžni otroci, za
 nas Boga prosite!

S. Štefan, }
 S. Lovrenc, } za nas Boga
 S. Vincenc, } prosil!

S. Fabjan in Sebastjan, }
 S. Janez in Pavel, }
 S. Kozma in Damijan, }
 S. Gervazi in Protazi, } prosita!
 za nas
 Boga

Vsi sv. marterniki, za nas Bo-
 ga prosite!

S. Silvester, }
 S. Gregor, } za nas Boga
 S. Ambrož, } prosil!
 S. Avguštin, }

S. Hieronim, }
 S. Martin, } za nas Boga
 S. Miklavž, } prosil!

Vsi sv. škofje in spoznovavci,
 za nas Boga prosite!

Vsi sveti učeniki, za nas Boga
 prosite!

S. Anton, }
 S. Benedikt, } za nas Boga
 S. Bernard, } prosil!
 S. Dominik, }
 S. Frančišek, }

Vsi sveti mašniki in leviti, za
 nas Boga prosite!

Vsi sveti mnihi in pušavniki,
 za nas Boga prosite!

S. Marija Magdalena, }
 S. Agata, } za nas Boga
 S. Lucija, } prosil!
 S. Neža, }
 S. Cecilija, }
 S. Katarina, }
 S. Anastazija, }

Vse svete device in vdove, za
nas Boga prosite!

Vsi svetniki in svetnice Božje,
za nas Boga prosite!

Bodi nam milostljiv; zanesi nam,
o Gospod!

Bodi nam milostljiv; usliši nas,
o Gospod!

Od vsiga hudiga,

Od vsiga greha,

Od svoje jeze,

Od nagle in neprevidene
smerti,

Od skušnjav hudičevih,

Od jeze, sovraštva in vse
hude volje,

Od duhá nečistosti,

Od treska in hudiga vremena,

Od šibe potresa,

Od kuge, lakote in vojske,

Od večne smerti,

Skoz skrivnost svojiga sve-
tiga včlovečenja,

reši nas, o Gospodi!

Skoz svoj prihod,
 Skoz svoje rojstvo,
 Skoz svoj kerst in sveti
 post,
 Skoz svoj križ in svoje ter-
 pljenje,
 Skoz svojo smert in svoj
 pokop,
 Skoz svoje sveto vstajenje,
 Skoz svoj čudni vnebohod,
 Skoz prihod tolažnika, sve-
 tiga Duha,
 V dan sodbe,
 Mi grešniki,
 De nam zanesesh,
 De nam odpustiš,
 De nas k pravi pokori per-
 pelješ,
 De svojo sveto cerkev vi-
 žaš in ohraniš,
 De pastirja apostoljskiga in
 vse cerkvene stanove v
 svoji sveti véri ohraniš,

reši nas, o Gospod!

prosimo te, sliši nas!

De sovražnike svoje svete
 cerkve ponižaš,
 De keršanskim kraljem in
 oblastnikom mir in pravo
 enovoljnost daruješ,
 De vsimu keršanskimu ljud-
 stvu mir in edinost daš,
 De nas vse v svoji sveti
 službi poterdiš in obderžiš,
 De naše misli k nebeškim
 željam povzdigneš,
 De vsim našim dobrotnikom
 večne darí dodeliš,
 De duše naše in naših bra-
 tov, bližnjih in dobrotni-
 kov večniga pogubljenja
 rešiš,
 De sad zemlje daš in ohraniš,
 De vsim vérnim dušam več-
 ni pokoj dodeliš,
 De nas uslišiš,
 Sin Božji!

prosimo te, sliši nas!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ; usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš i. t. d.

V. In nas ne vpelji v skušnjavo:

O. Temuč reši nas od hudi-
ga. Amen.

Molitve po Litanijah

*v dan sv. Marka in križev
teden.*

69. Psalm.

O Bog, hiti me otét;

Gospod! teci mi pomagat.

Omoteni in osramoteni naj bo-
do, kateri mi strežejo po
življenji.

Odstopijo naj, in sram jih
bodi, kateri mi hočejo hudo.

Obernejo naj se zdajci osra-
moteni, kateri pravijo: **Haha!**
Haha!

Vsi pa, kateri Tebe išejo, naj
se veselé in radujejo.

Vedno naj rekó: **Hvaljen bo-**
 di **Bog!** kateri ljubijo tvoje
 odrešenje.

Jez pa sim revež in siromak,
 o **Bog!** hiti k meni.

Moj pomočnik in moj odreše-
 nik, **Bog,** nikar se ne mudi.

Čast bodi Očetu itd.

V. Pomagaj svojim služab-
 nikam,

O. Ki v té zaupajo, moj
Bog!

V. Bodi nam, **Gospod!** mo-
 čen turn,

O. Pred sovražnikom.

V. Nič naj ne opravi sovraž-
 nik pri nas,

O. In otrok krivice naj se ne
lóti nam škodovati.

V. Gospod! ne ravnaj z na-
mi po naših gréhih,

O. In ne povračuj nam po
naših hudobijah.

V. Molimo za našiga pape-
ža I.

O. Ohrani ga, Gospod! oživ-
ljaj in osreči ga na zemlji,
in ne daj ga v voljo nje-
govih sovražnikov.

V. Molimo za svoje dobrot-
nike.

O. Poverni, Gospod! milost-
ljivo zavoljo svojiga imena
večno življenje vsim, kateri
nam kaj dobriga storé.

V. Molimo za verne mertve.

O. Gospod! daj jim večni mir
in pokoj, in večna luč naj
jim sveti.

V. Naj počivajo v miru.

O. Amen.

V. Molimo za svoje brate,
kterih ni tukaj.

O. Pomagaj svojim služabni-
kam, ki v Te zaupajo, moj
Bog!

V. Pošlji jim, Gospod! po-
moč iz svetišča,

O. In varuj jih iz Siona.

V. Gospod! usliši mojo mo-
litev,

O. In moje vpitje naj do Te-
be pride.

M o l i m o .

O Bog! ki Ti je lastno usmiliti se vselej in prizanesti, usliši naše pohlevne prošnje, de nas in vse Tvoje služabnike, ktere grehov kětina véže, milost Tvoje dobrote odveže.

Usliši, Te prosimo, o Bog! našo pohlevno molitev, in odpusti nam gréhe, ki se Ti jih obtožimo, de nam dobrotljivo z odpušenjem vred mir dodeliš.

Skazi nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrečeno milost, de nas od vsih grehov odvežeš in od štrafeng, ktere za nje zaslužimo, rešiš.

Bog! ki Te gréh razžali,
in pokora potolaži, ozri se
milostljivo na prošnjo k Tebi
kličejočiga ljudstva, in šibe
svoje jeze, ki jih za svoje
gréhe zaslužimo, od nas od-
verni.

Vsigamogočni, večni Bog!
usmili se svojiga služabnika
I., našiga papeža, in vodi ga
po potu večniga življenja, de
bo s Tvojo pomočjo, kar je
Tebi dopadljivo, želel, in z
vso močjo storil.

O Bog! od kteriga pride-
jo svete želje, dobre misli in
pravične déla, daj svojim slu-
žabnikom tak mir, ki ga svet
ne more dati, de bodo naše

serca Tvojim zapovedim vda-
ne, in po zatertim strahu so-
vražnikov časi s Tvojo po-
močjo varni in mirni.

O Bog! užgi naše serca
z ognjem svojiga svétiga Du-
ha, de Ti bomo s čistim te-
lesam služili, in z očišenim
sercam dopadli.

Bog, stvarnik in odreše-
nik vsih vernih! dodeli dušam
svojih služabnikov in služab-
nic odpušenje vsih gréhov, de
milostljivo odpušenje, kteriga
so vselej želeli, po bogabo-
ječih prošnjah dosežejo.

Začni, prosimo, **Gospod!**
s svojim Duham naše djanje,
in spremljaj ga s svojo sveto

pomočjo, de se vse naše molitve in dela vselej iz Tebe začno in iz Tebe začete tudi v Tebi končajo.

Vsigamogočni večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vsih, ktere iz vére in dobrih déel za svoje spoznaš, prosimo Te pohlevno, de vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenji, ali pa so se že iz sveta ločili, po prošnjah vsih Tvojih svetnikov od Tvoje dobrote odpušenje vsih svojih grehov dosežejo. Po Gospodu našim Jezusu Kristusu, Sinu Tvojim, kateri s Teboj živi in

kraljuje v edinosti svetiga
Duha, **Bog** vekomaj. **Amen.**

V. **Bog**, usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj pride
do Tebe.

V. Vsigamogočni in usmiljeni
Bog naj nas usliši.

O. **Amen.**

V. In duše vernih naj po
milosti **Božji** v miru počiva-
vajo.

O. **Amen.**

Molitve po Litanijah.

Per popoldanji službi Božji ob nedeljah in praznikih, kateri niso matere Božje.

K svetimu rešnjimu telésu.

(Kadar je izpostavljeno.)

M o l i m o.

O Bog! kateri si nam v prečudnim zakramentu spomin svojiga terpljenja zapustil, daj nam, **Te** prosimo, svete skrivnosti **Tvojiga** telesa in **Tvoje** kervi tako častiti, de sad **Tvojiga** odrešenja vedno v sebi čutimo. **Kteri** živiš in kraljuješ z **Bogam Očetam** v edinosti svetiga **Duha Bog** vekomaj. **Amen.**

**Za odvernjenje vsih nadlog in
nevarnost.**

Vsigamogočni večni Bog, nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. Usmili se vsih vernih kristjanov, za ktere se je Tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus, voljno grešnikam v roke dal, in je tudi svojo drago kri na lesu svetiga križa prelil. Po tém Gospodu Jezusu odverni, milostljivi Oče! zaslužene šibe, sedanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, dragino, bolezni in žalostne revne čase.

Vsigamogočni večni **Bog!** usmili se svojiga služabnika, našiga papeža **I.**, in vodi ga po poti večniga življenja, de bo s Tvojo pomočjo, kar je Tebi prijetno, želel, in z vso močjo storil.

O Bog, pastir in vižar vsih vernikov! glej milostljivo na svojiga služabnika našiga škofa **I.**, ki si ga pastirja naše škofije postavil; dodeli mu, de tistim, čez ktere je postavljen, z besedo in z djanjem k dobri službi, in tako s čedo, ki mu je zročena, večno življenje doseže.

Bog, varh vsih kraljestev, dodeli svojimu služabniku, na-

šimu cesarju I., Tvojo moč, s katero se sovražnik preмага, spoznati in častiti, de bo, ker je iz Tvoje volje cesar postal, tudi v Tvojim varstvu vselej mogočen.

Razsvetli in poterdi v vsim dobrim duhovske in deželske oblastnike in gosposke, de nas bodo na vse to napeljevali, kar zamore k Tvoji Božji časti, k našimu zveličanju, in k miru in sreči vsiga keršanstva pripomoči.

Prosimo tudi, kar hočeš, de nam je prositi, za svoje prijatle in neprijatle, za zdrave in bolne, za vse žalostne in

revne kristjane, za žive in mertve.

Vsigamogočni večni **Bog**, ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vsih, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno **Te** prosimo, de vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenji, ali pa so se že s sveta ločili, na prošnje vsih **Tvojih** svetnikov od **Tvoje** dobrote odpušenje vsih svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, o **Bog** miru! pravo edinost v véri brez vsiga razdertja in ločitve. **Pre-**oberni naše serca k pravi pokóri in k poboljšanju našiga

življenja. Užgi v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsi pravičnosti, de Ti bomo kakor Tvoji pokorni otroci v življenji in v smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi bodi vedno perporočeno, o Gospod! vse naše djanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smert. Daj nam Tvojo milost tukej vživati, in tamkej z vsimi izvoljenimi doseči, de Te bomo v večnim veselji in zveličanji hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospod nebeški Oče! po Jezusu Kristusu, Tvojim ljubim Sinu, Gospodu našim in Od-

rešeniku, kateri s Teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

O. Amen.

Oče naš itd. Češena si Marija itd.
(petkrat.)

LITANIJE

od svetiga serca Mariiniga.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog,
usmili se nas!

Sin, vsiga svetá rešnji Bog,
usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili
se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog,
usmili se nas!

Sveta Marija, brez made-
ža spočeta,

Serce Mariino, polno gnade,

Serce Mariino, svetišče pre-
svete Trojice,

Serce Mariino, tabernakelj
včlovečene Besede,

Serce Mariino, ti serce po
sercu Božjim,

Serce Mariino, ki si s svoji-
mi gorečimi željami zve-
ličanje sveta pospešilo,

Serce Mariino, svitli sedež
slave,

Serce Mariino, dno poniž-
nosti,

sprosi nam ogenj svoje ljubezni!

Serce Mariino, popolni žgav-
 ni dar ljubezni Božje,
 Serce Mariino, od meča bo-
 lečin presunjeno,
 Serce Mariino, z Jezusom
 na križ pribito,
 Serce Mariino, sedež usmi-
 ljenja,
 Serce Mariino, tolažba ža-
 lostnih,
 Serce Mariino, perbežališe
 grešnikov,
 Serce Mariino, luč pravič-
 nih,
 Serce Mariino, bramba sv.
 cerkve,
 Serce Marije, matere vsih
 vernikov,
 Serce Mariino, zdravje bol-
 nikov,
 Serce Mariino, po Jezusu
 nar večji upanje umira-
 jočih,

sprosi nam ogenj svoje ljubezni!

Serce Marije, kraljice angeljev,
sprosi nam ogenj svoje lju-
bezni!

Serce Marije, kraljice vsih svet-
nikov, sprosi nam ogenj svoje
ljubezni!

Jagnje Božje, ki gréhe svetá
odjemlješ; zanesi nam, o Go-
spod!

Jagnje Božje, ki gréhe svetá
odjemlješ; usliši nas, o Go-
spod!

Jagnje Božje, ki gréhe svetá
odjemlješ; usmili se nas, o
Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

V. Presveto in preljubezujivo
serce Marije, matere Božje!

O. Užgi v naših sercih svojo ljubezen.

M o l i t e v.

O nar dobrotljivši Bog, ki si presvetimu in neomadeževanemu sercu Mariinimu ravno tiste občutke usmiljenja in milosti za nas dodelil, od katerih je serce Jezusa, Tvojiga in njeniga Sina, kipelo, daj vsim sercam, ki to deviško serce častijo, do smerti enake občutke in nagibe s sercam Jezusovim, kateri s Tabo in s svetim Duham enaki Bog živi in kraljuje vekomaj. Amen.

Neomadeževano serce Mariino, prosi za nas!

LITANIJE

od angeljskiga mladenča Alojzja.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni

Bog,

Sin, vsiga sveta rešnji

Bog,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sam Bog,

S. Marija, za nas Boga prosi!

S. devic Devica, za nas Boga

prosi!

S. Alojzi, ti angeljski mladeneč,

za nas Boga prosi!

Zvesti spolnovavec sveta Marii-

niga, o s. Alojzi, sprosi nam

čisto serce!

usmili se nas!

Podoba nedolžnosti in čistosti,
Zgled sramožljivosti in spo-
dobnosti,

Zivi zgled prave pobožnosti
in strahu Božjiga,

Bojevavec za svoj poklic,
Zdravje bolnikov in siroma-
kov,

Svetovavec dvomnih,

Strah pekla,

Veliki dobrotnik,

Lepota mladosti,

Skrivni svetnik,

Nedolžni pokornik,

Pred svetam skriti marternik,

Dragi zaklad družbe Jezu-
sove,

De vse nečimurnosti, veselje in
časti sveta vedno zaničujemo,
o s. Alojzi, prosi za nas!

De se vsiga razžaljenja Božji-
ga popolnoma varujemo, o s.
Alojzi, prosi za nas!

o s. Alojzi, sprosi nam čisto serce!

De vse svoje grehe z resničnim obžalovanjem in s stanovitno pokoro objokujemo in zbrisemo,

De odpušenje svojih grehov z zanesenjem zasluženih štrafeng od Boga dosežemo,

De v veri, v upanji in v ljubezni vedno rastemo,

De zveličanja svojih duš s pravo gorečnostjo išemo,

De gnado prave pobožnosti in strahu Božjiga dosežemo,

De bomo vsiga zlega na telesu in na duši rešeni in vselej obvarovani,

De po vredno prejetih svetih zakramentih v gnadi Božji umerjemo,

De po tem življenji v veselje večniga življenja pridemo,

o s. Alojzi, prosí za nas!

De po svoji smerti s tabo in z vsimi izvoljenimi večno živimo in se v Bogu veselimo, o s. Alojzi, prosi za nas!

Jagnje Božje, ki gréhe sveta odjemlješ; zanesi nam o Gospod!

Jagnje Božje, ki gréhe sveta odjemlješ; usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki gréhe sveta odjemlješ; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš, in češena si Marija.

V. Prosi za nas, o sveti Alojzi!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

Molitev.

O Bog, prijatelj čistih, nedolžnih duš, ki si angeljskiga mladenča Alojzja od njegove perve mladosti že s posebno čistostjo serca obdaril, dodeli tudi nam milost, lepo obleko neomadežvano ohraniti, čistost serca bolj čislati, kakor minljive zaklade tega sveta, de si iz vse moči v zaupanji v mogočno prošnjo svetiga Alojzja perzadevamo, Tvoji deviški materi Marii bolj in bolj podobnim biti, de Te zamoremo potem s kraljico vsih kraljic večno hvaliti. Amen.

Molitev

v praznik presladkiga imena

J E Z U S.

Usmili se me, o Božji učenik; ne daj mi nikoli Tvojiga presvetiga imena pozabiti, če pridem v skušnjavo, in ne perpusti mi nikoli, ga kadaj po nemarnim izgovoriti, kateri živiš vekomaj. Amen.

Svete pesmi.

I.

Per sveti maši.

K začetku.

Pred Tabo na kolénih,
 O Bog, Te molimo,
 In polni želj ognjenih
 K Tebi zdihujemo.
 Daritev svete maše
 Si daj, o Bog, dopast',
 In zdihovanje naše
 Povikšaj Tvojo čast!

Ko Jezus se je ločil,
 Je per večerji tam
 Prelomil in izročil
 Ta kruh prijatelam,
 Posvetil je to vino
 Ter ga učencam dal.
 To k mojimu spominu
 Storite! je pridjal.

Telo je to, vzemite,
 Telo in moja kri;
 Nikdar ne pozabite,
 Kaj Jezus vam stori,
 Za vas on hoče umreti,
 (O človek pomni to!)
 De da ljudem živeti,
 De jim odpre nebó.

To naše darovanje
 Vzem', o Bog, od nas,
 Usliši zdihovanje,
 In naše prošnje glas.
 Teléta so očaki
 Dajali nekadaj,
 Zdaj dári niso taki,
 Naš dar je Kristus zdaj.

K glorii ali slavi.

Čast, hvala in hvaležnost
 Je tvoja b'la in bo;
 Nepokoj in betežnost,
 O Bog! odverni jo.
 Daj nam mirú in tebe,
 Bog! vedno deržat' se;
 V teb' iskati tebe,
 Vesel' častiti te.

Za naše hudobije,
 Za nas se pokoriš,
 Smert ta nam greh odmiže,
 Tud greha mik pobriš';
 Bod' hvala svetim' Duhu,
 Tud njemu čast gre še,
 Zbduje serce gluho,
 Svoj ogenj v njem užge.

Pred evangelijem.

Z ust Božjih se izhaja
 Svet evangelium,
 V serce se nam usaja;
 Nam razsvetljuje um.
 Bog govori, Bog večen,
 Per Bogu ni laži;
 O srečen, trikrat srečen,
 Katér se ga derži!

Besede Božje vera
 Nam kaže pravo pot,
 Gotovo stezo, ktera
 Gre v nebesa od tod.
 Ohrani to povelje
 In nauk svoj pri nas.
 Daj nam potem veselje
 Seboj na večni čas.

K kredo ali veri.

Bog Oče, mi spoznamo,
 De vse je tvoja stvar,
 Kar je in kar imamo,
 Dobrote tvoje dar.
 Od tebe, Oče ide
 Sin rojstva večniga,
 Spočetje njega pride
 Od Duha svetiga.

Marija je rodila
 To Božje detice,
 Devištna ni zgubila,
 Ne pred, tud potlej ne.
 Naš greh je njega vmoril,
 Za greh je bil prodan,
 In kakor je govoril,
 Je vstal on tretji dan.

Na desni rok' Očeta
 Je v svetim raji zdaj,
 Še pride, to obeta,
 Samo ne vemo, kdaj.
 Pa kadar se izide
 Za svet odmerjen čas,
 Pove nam, de spet pride
 Očitno sodit nas.

K darovanju.

Naj, Bog, dopade tebi,
 Kar ti darujemo;
 Scer kruh je sam na sebi
 In vino zgolj samó;
 Pa 'z kruha in iz vina
 Bo kmalo, kar zdaj ni,
 Edin'ga tvoj'ga Sina
 Telo in prava kri.

To naše darovanje,
 O Bog, ne zverzi ga;
 Vse misli in vse djanje,
 Vse serca, v dar jih na!
 O daj, de bomo zvesti
 Ti, Oče, v vsih rečeh,
 Odvzem' znad naše vesti
 Težilo vsih pregeh.

Vse naše premoženje,
 Ves živež in telo,
 Blago in tud življenje,
 Vse to naj tvoje bo.
 Daj nam po svoji volji
 Zdaj dež, zdaj solnčni sij;
 Pokaže se na polji
 Dobrota tvoja nej.

K sanktusu.

Povzdignimo, kristjani,
 Vsi svojo pesem zdaj,
 Zapojmo skupej zbrani:
 Svet, svet na vekomaj!
 V nebesih in na zemlji
 Se vidi njega moč,
 Nevercam, Bog! pojemlji,
 O vzem' jim uma noč.

De sveto luč, katére
 Dozdaj ne vidijo,
 Spoznajo, udje vere
 Z nam' tvoje bodejo:
 De čast mu skup pojemo,
 K' nebo ga da med nas,
 Hrup mu vesel ženemo,
 Z angeljci vsi v en glas!

O povzdigovanji.

Molimo klečijoči
 Boga zakritiga,
 Oko ga ne razloči,
 Pa vera znat' ga da.
 Zdaj tukaj brez pogleda,
 O Bog, te vidimo.

Zadosti je beseda,
De tebe vidimo.

Na lesu nekdaž križa
Je Bog zagernjen bil,
Zdaj, vera nas previša,
Je človek tud se skrila.

Ta dar dobrote tvoje,
Kruh tvojih angeljev,
Opomni misli moje,
De, Bog, si zame umerl.

Naj spere dušo mojo,
O Jezus, tvoja kri,
Dodeli milost svojo,
Ti morje milosti!

Kar zdaj te nam zagerne,
Naj zgine, o Bog! spred nas,
Naj enkrat se odgerne,
Nam gledat' tvoj obraz.

K zavšivanju.

Vel'k čudež se odkriva,
Vel'k čudež se godi,
Gospod se zdaj vživa,
Tud vera 'ma oči.

Podoba je scer vina,
 Podoba kruha vsa,
 Ne vid' se nič spremina,
 Telo in kri je pa.

O srečin, kdor verjame,
 De tukaj Jagnje je,
 Katero nam odvzame
 Tol'k' grehov butare.
 Le to je jéd, to véra
 Kristjane podučí,
 Ljubezni neizmera,
 Od ktere duša ž'vi.

Če ga na konc' življenja
 Po vrednim vžijemo,
 Se smertniga strašenja
 Več bal' ne bodemo.
 Težave in britkosti
 Se tist ne bode bal,
 Kater' mu bo v slabosti
 Ta kruh pomoč mu dal.

O Jezus, čast in hvala
 Naj ti povsotna bo;
 Ljubezen nam je dala
 Ljubezen tvoja to,

Ta vžitek, Bog! telesa,
 In tvoje te kervi;
 Življenje in nebesa,
 Veselje v večnosti.

Daj tega nam želeti,
 Goreti vsim v njega;
 Daj prav nam ga prejeti,
 Ko pride ločitba;
 De bodemo s taistim
 Na pot se vzdignili,
 In pa so sercam čistim
 V nebesa, va-nje šli.

K ite missa est.

Ker smo zdaj mašo sveto
 Spodobno slišali,
 Povz'mimo čast odpeto
 In hvalo z angeljci,
 Dopade naj mu djanje
 Opravljen'ga darú,
 Zvirk gnade bod' darvanje
 Nam, dolžna čast Bogu.

Deržimo pomoč' Božje
 Se skoz in skoz terdno;

Le ta naj nam orožje
 Pred vso hudobo bo.
 Brez greha da naj stati
 Pred sodbo zadnji dan;
 Po angeljih nas zbrati,
 Na njega desno stran.

II.

Per sveti maši.

Kirie.

Pred stolam tvoje milosti
 Tvoj verni ljud kleči:
 In tebe, Bog, v ponižnosti
 Svojiga serca časti.
 Stor' milost tém, kater' želé
 V solzah oprat' lastne dolgé.
 Odpusti, Oče, grešnikom,
 In skaži se dobrotljiv nam,
 Dobrot — ljiv — nam,
 Dobrotljiv skaži se nam.
 Ob dari tvoje smo prišli
 Kakor zgubljeni sin,

In kakor ovce smo zašli,
 Zgubili tvoj spomin.
 Al' Oče vsiga usmiljenja,
 Na serca polne zgrevanja
 Z dopadajenjem dol' poglej,
 In svojo gnado zopet dej,
 In gna — do dej,
 In gnado zopet dej.

Smo delo sej vsi tvojih rok
 In tvoja lastna stvar,
 Opri slabost svojih otrok
 Ti vel'ki Gospodar.
 Za spravo zdej darujemo,
 Tvojiga Sina zročujemo ;
 O Bog, skoz Njega sveto kri
 Vse naše grehe nam odmi,
 Vse nam — od — mi,
 Vse grehe nam odmi.

Gloria.

Čast bodi na visokosti
 Bogu na vekomaj
 In mir po širokosti
 Na zemlji bod' vselej.
 V ponižnosti pojemo
 Teb' hvalo, trojni Bog!

Od tebe zgolj prejmemo
Rešenje iz nadlog. (dvakrat.)

Evangelij.

Iz tvojih ust izide
Svet evangelium,
Na dno letó se snide
Vsih kristjanov um,
Modrost nas sama viža,
Resnica nas uči :
Kdor se pod njo poniža,
Ta srečno prav živi. (dvakrat.)

Kredo.

Gospod, pred tabo s trepetanjem
Te tvoja verna stvar spozna,
In ver'je z živim spoštovanjem
Na tebe praviga Boga ;
Tud ver'je v tvoj'ga ljub'ga
Spočet'ga od svet'ga Duha,
Ko Jesova ga korenina
V deviškim cvetji je svetla.
(dvakrat.)

De je prišel iz zgolj ljubezni,
Ljudi nas spraviti, Bog, s tebo,

De na-se vzal je vsih bolezní,
 Prelil na križu kri svojo,
 De spet je vstal, pekel premagal,
 Na desni Tebi zdaj sedi:
 De nas bo enkrat vse prevagal
 Sodnik pravični vsih stvari.
 (dvakrat.)

De sveti Duh nam cerkev víža,
 De bo do konca vedno ž njo,
 De kdor se k njem' v solzah
 perbliža,
 Od grehov spet očíšen bo:
 Zopet de enkrat bomo vstali,
 Vsih svetih družba sprosi nam,
 De bomo skupej vživali
 Življenje večno z Jezusam.
 (dvakrat.)

Darovanje.

Tvoj mašnik zdaj daruje,
 Gospod, leté darí,
 Z njim tud tvoj ljud zdihuje,
 In s sercam kvišk' puhí.
 Čist kruh je ino vino
 Za grehe naše dar,

K tvojiga Sina spomino
 Je obložen altar. (dvakrat.)

Vzem', Bog! leto darvanje,
 Dobrotljiv' Oče naš,
 Omeči to zdihvanje,
 De nam spet gnado daš.
 Le smert in kri presveta
 Tvojiga ljub'ga Sinu
 Nam da trošt, de bo vzeta
 Ta prošnja gor v nebu.
 (dvakrat.)

Sanktus.

Poj: Sveti, Sveti, Sveti
 Je Bog in naš Gospod,
 Z angeljci pojte: Sveti
 Si ti, Bog Sabaot.
 V nebesih in na zemlji
 Vso hvalo, čast vselej
 Stvari, Bog! svojih jemlji
 Zdaj, no na vekomej. (dvakrat.)

Veseli vkup pojemo
 Iz serca celiga,
 Živo ga vsi sprejmemo
 Njega svoj'ga Boga,

Ko nam v imenu pride
 Gospoda našiga,
 Ves svet se k časti snide
 Sinu njegoviga. (dvakrat.)

Po povzdigovanji.

Poglej, o Oče, z visokosti
 Ves milostljiv na ta altar,
 Ki na-nj postav'mo po dolžnosti
 Zdaj tebi dopadljivi dar:
 Ta dar je sam tvoj Sin edini,
 Iz zgolj ljubezni darovan:
 Za nas prisojen umornini
 Strašno na križi bil zaklan.
 (dvakrat.)

Slabosti On vse naše nosi,
 De nas perpravi v sveti raj.
 On per Očetu za nas prosi,
 Deb' z Njim živeli vekomaj.
 Naj Te ljubezen ta ognjena
 Skoz prošnje, Jezus, omeči,
 De se ta Tvoje smerti cena
 Nad nami nikdar ne zgubi.
 (dvakrat.)

Agnus Dei.

Poglejte Božje Jagnje:

Kak' toči svojo kri,
Kako zdaj glavo nagne,
Kako za nas medli.

On grehe nam odjemlje;

On nosi vse dolgé,
Pokrajne cele zemlje
Po Njemu mir dobé. (dvakrat.)

Obhajilo.

Gospod! jest nisim vredin,
(dvakrat.)

Deb' Tebe dans zavžil,
Al' reci, de bom vredin, (dvakrat.)
Ter bodem zopet živ.

V duhu Tebe prejeti
Iz serca jest želim,
Daj, Ženin naš presveti, (dvakrat.)
De gnado zadobim.

Per koncu svete maše.

Ta ofer smo končali,
Ta dar je Bog, tvoj Sin:

Mi smo vsi skup spoznali
 Tvojih darov spomin.
 Skoz njega smo prejeli
 Rešenje z naših vez.
 Zdaj zadnjič nam dodeli
 Svoj žegen iz nebes. (dvakrat.)

III.

Pred pridigo.

O Jezus, duša moja
 Je žejna slišat' te,
 Ker le beseda tvoja
 Resnica večna je;
 Oznani nam povelje
 Življenja večniga,
 Besedo, k' nam veselje,
 Neskončno srečo da.

Tvoj nauk nam temôto
 Duš naših razsvetli,
 In pameti slepôto
 Z resnico razjasni.

Slep človek sam od sebe
 Ne ve, kaj je hudo,
 In dobra brez tebe
 Spoznal nikol' ne bo.

Beseda tvoja kaže
 V nebesa pravo pot;
 Če naša pamet laže,
 Nas ona var'je zmot.
 Ker ona da spoznanje,
 De vidimo svetost,
 Odverne grešno djanje,
 Podpira nam slabost.

Oh, ojstra je, boleča,
 In dušo v živo skli,
 Ognjena je, goreča:
 Pa vender tud hladi;
 Poterdi vero našo,
 Oživlja jo povsod:
 Daj vselej nam to pašo,
 Te prosimo, Gospod!

Je grešnik marskateri
 V nesrečo sam goljfan,
 Miru ne iše v veri,
 Tiči v pregreh' zaspan;

Ti k duši greš zaspani,
 Ter grešnika zbudiš,
 Mu praviš: grešnik vstani,
 De večno ne zaspiš!

O de b' beseda tvoja
 Ne vtihnila nikdar,
 O daj, de duša moja
 Prejema ta tvoj dar!
 Daj v križih, daj v skušnjavah,
 V skerbeh nam, Bog, ga daj,
 Nas veseli v težavah,
 Nas pelje v sveti raj.

IV.

Oznanjenja Marije device.

Bod', Marija počešena!
 Pravi angelj k nji poslan,
 Z milostjo si obdarjena
 Dansi, ta tvoj vel'ki dan!
 Milost Božja je zvolila
 Tebe izmed vsih stvari:

D'vico te je posvetila,
Med ženami take ni.

Kaj se boš, Marija, bala?
Bog za tvojo čistost ve;
Sina bodeš svetu dala,
Jezus bo njegovo ime.
Velik bo po celim svetu,
Božji Sin se bo imenval;
In po Davidu očetu
Vekomaj bo kraljeval.

Kak' se to zgoditi hoče?
Mi, Marija, govoriš!
Al' pri Bogu je vse mogoče,
Tud če d'vica bit' želiš.
Lej, Marija, svojo teto,
Dolgo ni b'la slišana,
Le poglej Elizabeto,
S sinam je požegnana.

Slišala je to povelje,
Ostermelo je serce;
Pa storit' ji je veselje,
Kar Gospod ji zapové.
Lej, Gospodova sim dekla,
Kar želi, zgodi se naj!

Je Devica čista rekla;
 Angelj se poverne v raj.

Lej, devica je spočela,
 Ohranila dviški cvet;
 Mater' Božje čast prejela,
 In osrečila ves svet.
 Božje čuda zdaj molimo,
 Božjo skrivno premodrost,
 Njega milost zahvalimo,
 Predobroto in svetost.

v.

Češena si Marija.

Ko v jasnim pasu primiglja
 Že zvezdica daničica,
 Se čuje milo že zvonjenje,
 Marii čast in počeseenje
 In z zlato zoro vse časti:
 „Češena si Marija ti!“

Ko višej sije solnčice,
 Vzdiguje se, na poldne gre,
 Se čuje zopet nam zvonjenje;

Marii čast in počešenje; —
 Čez hrib in plan se oglasi:
 „Češena si Marija ti!“

In kadar solnčice ljubó
 Nam za goró žari slovó,
 Se glasno čuje še zvonjenje
 Marii čast in počešenje; —
 V večernim hladu se glasi:
 „Češena si Marija ti!“

„Češena si Marija ti!“
 Naj se glasi do krajev dni,
 Naj vedno čuje se zvonjenje
 Marii čast in počešenje; —
 Nebo in zemlja naj glasi:
 „Češena si Marija ti!“

VI.

Počešenje Marii Devici.

① devica, bod' češena!
 Ti kraljica vsih nebes;
 Ti si vsim nam vir življenja,
 Ti si sladka, mila vsa.

Svit blišobe te obdaja,
 Solnčno sije tvoj obraz.
 Vsa lepota svet'ga raja
 Služi tebi v večni kras.

Vender tvoj obraz je mili,
 Mile tvoje so oči;
 Vse, kar tebe bi prosili,
 Nas poslušaj — Mati ti!
 Si ponižna in premila,
 Si nam dobra vsaki čas,
 Si nam Mati, kot si bila
 Še na zemlji kdaj pri nas.

Glej na zemlji nas sirote,
 Glej nas revne grešnike,
 De od zlega, pros', in zmote
 Ljubi Jezus reši vse!
 O Devica, bod' češena!
 Bod' češena vekomej!
 Taka mati ni nobena,
 Kot si bila ti vselej!

Vsi častite, vsi hvalite
 Mater Božjo, čisto stvar:
 Nje svetosti, visokosti
 Ne presežete nikdar.

Torej pojmo, ne obstojmo,
 Povzdignimo slednji čas
 Čast Marije, de razlije
 Svojo milost zdej čez nas!

VII.

A d v e n t n a.

(Iz nemškiga.)

V i oblaki, ga rosite!
 Ali zemlja naj ga da!
 Ve nebesa ga pošljite
 Skor Zveličarja sveta!
 Milo so ljudje zdihvali,
 V greh in v temi ječali;
 Bog je bil zemljó prekletel,
 Greh nebo človeku vzal.

Oče se nebeški vsmili,
 Vidi tol'ko bolečin;
 De bi se ljudje rešili,
 Se ponudi Božji Sin;
 D'vico Gabriel pozdravi,
 In Marija čista pravi:
 Lej, pokorno je serce,
 Kar Gospod mí zapove.

Zgodba sveta in vesela,
 Nam odklene vsim nebo:
 Lej, Devica je spočela,
 In Beseda je meso!
 Pred Gospoda pokleknimo,
 Njega milost zahvalimo;
 Blagor tebi, grešni svet,
 Jezus pride greh odvzet.

Bratje! dosti je že spanja,
 Glas nebeški kliče nas,
 Dan se bliža, noč odganja,
 Zdaj prihaja srečni čas.
 Odverzimo vso hudobo,
 Oblecimo pa svetlobo,
 De pride grehov noč
 In nas vodi Božja moč.

- Ne živimo več pregrešno,
 Svet apostelj nas uči.
 Ne nečisto, ne požrešno,
 Nevošljivost naj beži;
 Naj se vsak pred njim poniža,
 Kter'ga prihod se nam bliža,
 De bo s čistim sercam vsak
 Le Zveličarju enak.

O Zveličar! pridi skorej,
 De se spolni, kar želim;
 O pernesi moč od zgorej,
 De se čisto spokorim;
 Ti pernesi mir nebeški,
 De ga vživa duh človeški;
 Daj, de pridem sodnji dan
 Med ovce, na desno stran.

VIII.

Terpljenja Jezusoviga.

(Iz nemškiga.)

Daj mi, Jezus, de žalujem,
 Smert, terpljenje objokujem,
 K' si ga, Jagnje, ti prestal,
 Grehe zbrisal, milost dal.
 Jezus daj, de tvoje rane
 Nas presunejo kristjane,
 To terpljenje prebritko
 Nam pomoč naj v smerti bo.

Nas odrešit' smert si zvolil,
 Pred Očetam trikrat molil,

Si kervavi pot potil,
 Kelh terpljenja čisto spil.
 Jezus, daj itd.

Tolovaji te obdali,
 Te zvezali in peljali,
 Uklenili ti roke,
 Ktere celi svet derže.
 Jezus, daj itd.

Trinogi so te sodili,
 Križaj ga, hudobni vpili,
 Tepli, bili, de se kri
 Iz bolečih ran cedi.
 Jezus, daj itd.

Ternje bode čelo tvoje,
 Za velike grehe moje,
 Tebi, Jezus, kralj sveta!
 Žezlo, terst, se v roke da!
 Jezus, daj itd.

Oh! na križ so te razpeli,
 In na križu te še kleli!
 Oh, za nas si tolk' terpel!
 In za naše grehe umerl.
 Jezus, daj itd.

Naši grehi so te zdali,
 Tebe, Jezus, zasramvali;
 Za naš greh tepen si bil,
 In na križi kri prelil.
 Jezus, daj itd.

Daj nam tebe le iskati,
 Svoje grehe objokvati,
 De se tvoja rešnja kri
 Kdaj nad nami ne zgubi.
 Jezus, daj itd.

 IX.

Žalostne matere Božje.

(Iz latinskiga.)

Žalostna je Mati stala,
 Se pod križem mil' jokala,
 Kjer je visel njeni Sin.
 V žalost je serce vtopljeno,
 Vse prebito, prebodeno
 Z mečem dušnih bolečin.

O, kaj žalosti prestati
 Mogla je presveta mati,
 Ktere Sin je rešil svet!
 Žalostna stoji jokaje,
 Zdiha, gleda trepetaje,
 Kaj nje Sin terpi razpet.

Kdo bi solz ne jel točiti,
 Če Marijo vgloda biti
 U britkosti, ko je ta?
 Kdo preserčno ne žaluje,
 Če to Mater preišljuje,
 Ki terpeti tol'ko ima?

Grehe ljudstva nase vzeti,
 Vidi Jezusa terpeti,
 Šibam vdati se voljno.
 Gleda svoj'ga Sina milo,
 Ki je vse ga zapustilo,
 Kadar je nagnil glavo.

Mati! zgled ljubezni prave!
 Daj mi čutit' te težave,
 Daj mi solz pregrenkih dar.
 Stori mi serce se vneti,
 In za Jezusa goreti,
 De mu bom prijetna stvar.

Sveta Mati! to te prosim,
 Rane Kristusa naj nosim,
 Vtisni mi jih u serce.
 Naj te rane tvoj'ga Sina,
 Naših grehov bolečina,
 Tud mene v živo skle.

Daj, de s tabo rad žalujem,
 Svoje grehe objokujem,
 Dokler tukej še živim;
 Poleg križa de prebivam,
 In s teboj solze prelivam,
 S celiga serca želim.

O devic vsih devica,
 V žalosti nam tovaršica,
 Daj, de jokam se s teboj;
 Smert de Jezusa ostane
 Meni v sercu, naj tud rane
 Bodo vedno pred menoj.

Naj se svetih ran navzamem,
 In od križa ves unamem,
 Kristusu de bom udan.
 Dušo vneto in gorečo
 Varuj, Mati, u nesrečo,
 Kadar pride sodnji dan.

Tvoj'ga Sina križ me hrani,
 Ino smert njegova brani,
 Mi pomoč in milost daj.
 Ko bo smert telo zadéla,
 Daj, de bo takrat prejela
 Duša moja sveti raj.

X.

V e l i k o n o č n a .

(Iz nemškiga.)

Zveličar gre iz groba
 Ob moč je smert, trohnoba!
 Velikonočno jagnje bil,
 Je zame drago kri prelil.

Aleluja!

Otet je človek, rešen!
 In v brezno satan trešen!
 Smert nima svoj'ga zêla več,
 Odpert je grob in kamen preč!
 Aleluja!

Odrešil je očete
 Veliko časa vjete ;
 Častito jih pelja sabo
 V zaperto z greham pred nebo !
 Aleluja !

O, kak se svet'jo rane
 Nevsmiljeno mu dane !
 Veselje angeljsko verši,
 De smert je mertva, nas uči.
 Aleluja !

Je terdna naša vera,
 Resnica jo podpera :
 Zveličar je od smerti vstal ;
 Tud nas ne bode grob končal.
 Aleluja !

Le kratka noč bo v grobi,
 Ker angelj kmal' zatrobi ;
 Telo tud potlej popelja
 Zveličar v raj, in smert neha.
 Aleluja !

Dopolnit naše želje,
 Perpraviti nam veselje
 Greš ti, Zveličar, pred menoj,
 Prišel bom, upam, tud za t'boj.
 Aleluja !

Življenje ponoviti,
 Tako v nebo daj priti,
 Kjer per Očetu ti sediš,
 In vsim pravičnim lon deliš.
 Aleluja!

Pred sodbo bom postavljen,
 Po svatovsko napravljen,
 S kervjo bom Jagnjeta opran,
 Med tvoje svate svat odbran.
 Aleluja!

Aleluja! Aleluja!
 Aleluja! Aleluja!
 Po tvoje, Jezus, bratam brat!
 Daj tudi nam od smerti vstat!
 Aleluja!

XI.

Križeviga tedna.

(Iz nemškiga.)

Bog, kter grešnike štrafuješ,
 In pravične zveseluješ,
 V nebu ti nad nam' živiš,
 Žugaš, tepeš in krotiš.

Sliši nas , stvari vboge,
 Odverni nam vse nadloge,
 Zdrave, v miru nas ohran',
 Daj nam kruha vsaki dan!

Slednji dan naš iz dobrote
 Preskerbiš lahko sirote;
 Si mogočen Gospodar,
 In skerbiš za vsako stvar.
 Sliši nas, itd.

Ti daješ stvarjem živeti,
 De gre dež, in solnce sveti,
 De polje lepo cvete,
 Žito upanje daje.
 Sliši nas, itd.

Če živali nam škodljive
 Pridejo na vert, na njivo,
 Tvoja volja je tako,
 Služimo si z greham to.
 Sliši nas, itd.

Če od neba le dežuje,
 De nam živež potonuje,
 Pride to iz tvojih rok,
 Zavolj spačenih otrok.
 Sliši nas, itd.

Če poleti za vročino
 Vzame toča nam poljnino,
 De zelen'ga vidit' ni,
 Smo pregrešili sami.
 Sliši nas, itd.

Če gromi, se križem bliska,
 De se vsak ostrašen stiska,
 Grešnik tvojo moč spozna,
 V svojih grehah trepeti.
 Sliši nas, itd.

Svojo moč prav pokazati
 Hotel si Egiptu dati
 Rodovitnost sedem let,
 Ino sedem lakot spet.
 Sliši nas, itd.

Izraelce si posvaril
 Z dolgo sušo jih udaril,
 Ko je Ahab kralj njih bil,
 Dež tri leta ni rosil.
 Sliši nas, itd.

Je nebo zaperto bilo,
 Polje ni dežja dobilo,
 Izrael je malikval,
 Ti pa, Bog! ga obiskal.
 Sliši nas, itd.

Pa Elija si ohranil,
 Čudno lakoti ubranil,
 K' je zatérala strašno
 Celo judovsko zemljo.
 Sliši nas, itd.

Ker se ljudstvo spreoberne,
 Šibe tvoje si odverne,
 Ko Elija pros' za nje,
 Kmalo dost dežja dobé.
 Sliši nas, itd.

O Bog, tudi nas se usmili,
 Ki smo te močno žalili,
 Kadar bodeš tepel nas,
 Vsliši prošnje tisti čas.
 Sliši nas, itd.

Tebi v voljo se čmo vdati,
 Svoje polje obdelvati,
 Ti odpri roko, Gospod!
 In napolni nas dobrot.
 Sliši nas, itd.

XII.

Binkoštna.

Prid', sveti Duh! aposteljnám dan,
 Ker si bil dansi vanje poslan,
 De čuda Božje pravijo,
 Sovražnikam se vstavijo.

Prid', sveti Duh! te prosi kristjan.

Prid', sveti Duh! daj svoje dari,
 In jih med svoje verne razli;
 Resnico de poslušajo,
 In nje sladkost okušajo.

Prid', sveti Duh! razsvetli nas ti.

Prid', sveti Duh! omeči serce,
 Zažgi nam v sercih svete želje;
 Ljubit', kar je pravičniga,
 Se varvati krivičniga.

Prid', sveti Duh! ljubezni svete.

Prid', sveti Duh! podpiraj slabost,
 Poterdi v sercih pravo svetost;
 Daj, de se ne spotaknemo,
 V ljubezni ne premaknemo.

Prid', sveti Duh! ti na' a krepkost!

Prid', sveti Duh! ti zvesti vodnik!
Vesclje naše, naš pomočnik!

O vodi nas do večnosti;

Perpelji nas do srečnosti.

Prid', sveti Duh! ti naš poterdnik!

XIII.

Pred s. rešnjim telesam.

(Iz nemškiga.)

Pridi molit, o kristjan!
Od ljubezni svete vžgan,
Kjer je Jezus v Zakramentu
Iz ljubezni dan.

Tukej so svete reči:
Jezusa Telo in Kri;
Duša, ktera njega vživa,
Se ne pogubi.

Bod' češen, Odrešenik!
V nadlogah pomočnik,
Svojim vernim, tebi zvestim
Varh in učenik.

Posvečuj naš ti zares!
 Čudopolni kruh z nebes!
 Ti otmi nas vsih nevarnost
 Duš ino teles.

Spokorjenja daj solzé,
 Grehov zbriši nam dolgé;
 Vera, upanje, ljubezen
 Naj u nas goré.

Kadar umerje telo,
 Vzemi dušo ti v nebo,
 De se bomo veselili
 Vekomaj s tebo.

XIV.

Poslednji dan.

Strašen dan bo dan plačila,
 Zemlja se bo v prah zdrobila,
 Priča David in Sibila.

Grozen strah bo svet obdajal,
 Kadar bo sodnik prihajal,
 K ojstri sodbi človek vstajal.

Jela bo trobenta peti,
Mertvim po grobeh grometi,
K sodbi priti jim veleti.

Smert, natura bo stermela,
Kadar bode stvar ož'vela,
K Božjemu sodniku h'tela.

Bukve bodo pernesene,
Dela bodeš bral storjene,
Dobre vse in nepoštene.

Bo sodnik tedaj se vsedil,
Vse, karkol' je kdo naredil,
Celi svet bo tistkrat zvedil.

Revež, kam se čem podati?
Kje prijatla tam iskati?
Komaj dobrim bo obstati.

Kralj nezmerne visokosti!
Rešiš svoje brez vrednosti!
Reši v moji me slabosti.

Spomni se, o Jezus mili!
De so zame te vmorili,
Prosim, tisti dan se vsmili!

Trudin hotel si hoditi,
 Zame svojo kri preliti;
 Daj k zveličanju to biti.

Daj te imeti pomočnika,
 Naših duš Odrešenika,
 Preden vidimo te sodnika.

De sim kriv, to sam spričujem,
 Sam pred sabo se sramujem,
 Pa zanesi, Bog! zdihujem.

Rane grešnice zacelil,
 Tolovaja si zveselil;
 Meni upanje dodelil.

Nisim vreden odpušanja;
 Vender, Bog pomilovanja!
 Varuj v ogenj me jokanja.

Med ovce me den' ovčico,
 Reši zmed kozlov sirotico,
 In pokličí na desnico.

Ko zaveržene preklete
 Pahnil v ogenj boš ujete,
 Dêní me takrat med svete.

Sliši prošnjo, Bog! pohlevno,
 Dušo glej pobito, revno;
 Skerbi zame stvar nevkrevno.

Dan jokanja, polin straha,
 Ko bo človek vstal iz praha!

Naj mu njega hudobije
 Milost tvoja, Bog, umije.

Daj jim Jezus, naš pastir,
 Večni pokoj, večni mir.

KAZALO.

	Stran.
Molitev	3
Jutranja molitev	4
Dobri namen	6
K sveti Marii	6
K svetimu angelju varhu	7
Angeljsko česenje	7
Molitev pred jedjo	10
„ po jédi	11
„ pred učenjem	11
„ po učenji	12
Ure dnevne	12
Zveličavni izreki	19
Katoliški otrok	21
Vera, upanje in ljubezen	24
Spominski izreki	29

	Stran.
Večer	33
Sveta maša	37
Molitev per sveti maši	38
Sveta spoved	66
Izpraševanje vesti	67
Mali dnevni red	70
Grevenga	71
K sveti gorečnosti	74
Sveto obhajilo	79
Pred svetim obhajilam	80
Kratke premišljevanja	81
Po svetim obhajilu	84

Mnoge molitve.

Advent	86
Premišljevanje v adventu	87
Božični praznik	88
Novo leto	89
Svetih tréh kraljev dan	90
Post	91
Sveti križev pot	93

	Stran.
Šklep	99
Češenje Marije	104
Mariin roženkranc	105
Skrivnosti	107
V praznik čistiga spočetja Marije	110
O svečnici	110
V praznik oznanjenja Marije .	111
V praznik vnebovzjetja Marije .	112
V praznik rojstva Marije . . .	113
V praznik iména Marije . . .	114
V praznik serca Marije . . .	114
Molitev k svetimu angelju varhu	115
„ k s. Jožefu	115
„ k s. Alojzju	116
„ k s. Stanislavu	117
„ k s. Barbari	117
„ k s. Janezu Nepomučanu	118
„ k s. Ignacju	119
„ k s. Francišku Ksaverju	120
Kerstna obljuba v dan svojiga godú	120
Molitev k svojimu patronu .	122

	Stran.
Molitev za kerstne bótre	124
„ bolniga otroka	125
„ otróka v bolezni staršev	126
Otrok na grobu svojih staršev	127
Molitev otroka, kterimu so star- ši umerli	128
Litanije v čast prečiste device Marije	130
Molitve k presvetimu rešnjimu telesu	133
Litanije vsih svetnikov	143
Molitve po litanijah	151
Za odvernjenje vsih nadlog	161
Litanije od svetiga serca Marije	166
Litanije od angeljskiga mladenča Alojzja	171
Molitev od presladkiga imena Je- zus	176

Svete pesmi.

I. Pesem per sveti maši	177
II. „ „ „ „ „	186

	Stran.
III. Pesem pred pridigo . . .	193
IV. „ Oznanjenja Marije . . .	195
V. „ Češena si Marija . . .	197
VI. „ Počešenje Marii De- vici	198
VII. „ Avdvetna	200
VIII. „ Terpljenja Jezuso- viga	202
IX. „ Žalostne matere	204
X. „ Velikonočna	207
XI. „ Križeviga tedna	209
XII. „ Binkoštna	213
XIII. „ pred s. rešnjim te- lesam	214
XIV. „ Poslednji dan	215

